

Чекори до Христос

Елен Г. Вајт

Чекори до Христос

Елен Г. Вајт

Поглавје 1 - Божји Љубов за Човекот.....	3
Поглавје 2 - На На грешникот Потреба на Христос.....	27
Поглавје 3 - Покајание.....	45
Поглавје 4 - Исповед.....	92
Поглавје 5 — Осветување.....	109
Поглавје 6 - вера и Прифаќање.....	128
Поглавје 7 - На Тест на ученик.....	150
Поглавје 8 — Расте Горе Во Христос.....	179
Поглавје 9 - На Работа и на Животот.....	208
Поглавје 10 - А Знаење на Бог.....	231
Поглавје 11 - На Привилегија на Молитва.....	255
Поглавје 12 - Што до Дали со Сомнеж.....	294
Поглавје 13 — Радувај се во на Господи.....	322

Поглавје 1 - Божји Љубов за Човекот

Природата и откровението подеднакво сведочат за Божјата љубов. Нашиот татко во рајот е на извор на живот, на мудрост, и на радост. Погледнете на на прекрасен и убава работи на природата. Размислете на нивните чудесна приспособување кон потребите и среќата, не само на човекот, туку и на сите живи суштества. Сонцето и дождот, кои радуваат и освежуваат на земја, на ридови и морињата и рамнини, сите зборуваат до нас на на Создател љубов. Тоа е Бог СЗО

залихи на дневно потреби на сите
Неговиот суштества. Во на убава
зборови на на псалмистот -

„На очи на сите чекај врз Тебе;

И ти дава нив нивните месо во
поради сезона.

ти најотворена Твојот рака,

И најзадоволно на желба на
секој живеење нешто“.

Псалм 145:15,
16 .

Бог го направи човекот совршено
свет и среќен; и фер земја, како што
е дојде од раката на Создателот,
немаше никакво распаѓање или
сенка Проклетството. Тоа е

прекршување на Божјиот закон - законот на љубовта донесе неволја и смрт. Сепак, дури и во услови на страдање што резултира од гревот се открива Божјата љубов.

Напишано е дека Бог ги проколнал земјата за доброто на човекот. Цин сис 3:17 . Трн и трн-на тешкотии и искушенија кои го прават неговиот живот исполнет со труд и грижа - беа назначен за негово добро како дел од обуката потребна во Божјиот план за неговиот подигање од на пропаст и деградација тоа грев има ковано.

Светот, иако паднат, не е целата

тага и беда. Во природа самите по себе се пораки на надеж и утеха. Има цвеќиња на трн, и на трње се покриени со рози.

„Бог е љубов“ е напишано на секое отворање, на секоја пупка шпиц на извирачка трева.

Прекрасните птици што го прават воздухот вокал со нивните среќни песни, нежно затемнетите цвеќиња во нивното совршенство мирисајќи го воздухот, возвишените дрвја на шумата со нивното богато зеленило на живеењето зелено - сите сведочат за нежна, татковска грижа на нашиот Бог и до Неговиот желба до направи Неговиот децата среќен.

Словото Божјо го открива Неговиот карактер. Тој самиот изјави Неговата бескрајна љубов и сожалување. Кога Мојсеј се молел: „Покажи ми го своето слава“, на Господи одговорено, „Јас ќе направи сите Мојата добрина помине пред тебе.“ Излез 33:18, 19 . Ова е Неговата слава. Господ помина пред тоа Мојсеј и објави: „Господ, Господ Бог, милостив и милостив, долготрпелив и изобилен со добрина и вистина, чувај имајќи милост за илјадници, простувајќи ги беззаконието и престапот и грев.“ Егзодус 34:6, 7 . Тој е „бавно до гнев, и на одлично добрина“,

„бидејќи Тој воодушевува во милост.“ Јона 4:2 ; Михеј 7:18 .

Бог ги врзал нашите срца со Него со неброени знаци рајот и во земјата. Преку на работи на природата, и на најдлабоките и најнежниот земски врски тоа човечки срца може знај, Тој има бараше до открива Самиот до нас. Сепак овие но несовршено претставуваат Неговиот љубов. Иако сите овие докази се дадени, непријателот на доброто заслепени на умови на мажи, така тоа тие погледна врз Бог со страв; тие го сметаа за строг и непростлив. Сатаната ги навел луѓето да

заременат на Бог како а битие чиј главен атрибут е строг правда, - оној кој е строг судија, груб, строг доверител. Тој се сликаше на Создател како а битие СЗО е гледање со љубоморен окото до распознаваат на грешки и грешки на мажи, тоа Тој може посета пресуди врз нив. Тоа беше до отстрани ова темно сенка, од страна на откривајќи до на светот на бесконечна љубов на Бог, тоа Исус дојде до во живо меѓу мажите.

Синот Божји дојде од небото за да го открие Фа- таму. „Никој никогаш не го видел Бога; единородниот Син, кои е во на пазуви на на Татко,

Тој има декларирана Него.“ Џон 1:18 . „Ниту никој не Го познава Таткото, освен Синот и тој кому Синот ќе Го открие.“ Матеј 11:27 . Кога еден на на ученици направени на барање, „Покажи нас на Татко“, Исус одговори: „Дали сум толку долго време со тебе, а ти не си познат Јас, Филип? Тој тоа има видено Јас има видено на Татко; и како највеќе ти тогаш, Прикажи нас на Татко?“ Џон 14:8, 9 .

Опишувајќи ја Неговата земна мисија, Исус рече: Господ „има помазани Јас до проповедаат на госпел до на сиромашен; Тој има испратени Јас до исцели на со

скршено срце, до проповедаат
избавување до на заробеници, и
опорави- прогледување на слепите,
за да ги ослободи оние што се со
модринки“. Лука 4:18 . Ова беше
Неговиот работа. Тој отиде за прави
добро и исцелување сите што беа
угнетувани од сатаната. Имаше
цели села каде таму беше не а
стенкање на болест во било кој
куќа, за Тој имаше помина

преку нив и исцели сите нивните
болен. Неговиот работа даде доказ
на Неговиот божествена помазание.
Љубов, милост, и сочувство беа
откриени

во секој чин од Неговиот живот;
Срцето му згасна во нежно сочувство
кон деца на мажи. Ја зеде човечката
природа, за да ја достигне човечката
природа сака. Најсиромашните и
најскромните не се плашеа да Му
пристапат. Дури и малите деца беа
привлечени кон Него. Тие сакаа да се
качуваат Неговиот колената и погледот
во на замислен лице, бенигни со
љубов.

Исус правеше не потиснуваат еден

збор на вистина, но Тој изговорени
тоа секогаш вљубен. Тој покажа
најголем такт и промислено,
љубезно внимание во Неговите
односи со народот. Тој никогаш не
бил груб, никогаш не бил
потребен... помалку зборуваше а
тешка збор, никогаш даде
непотребно болка до а чувствителна
душа. Тој правеше не цензура
човечки слабост. Тој зборуваше на
вистина, но секогаш заљубен. Тој го
осуди лицемерието, неверувањето и
беззаконието; но солзи беа во
Неговиот глас додека ги изговараше
Своите жестоки прекори. Тој
заплака над Ерусалим, градот што

Тој го сакаше, кој одби да Го прими, патот, вистината и животот. Тие го отфрлија Него, Спасителот, но Тој се смета нив со сожалување нежност. Неговиот животот беше еден на самоодрекување и внимателен грижата за други. Секој душа беше скапоцени во Неговите очи. Додека Тој секогаш се носеше со божествено достоинство, Тој се поклони со на најнежниот поглед до секој член на семејството на Бог. Во сите луѓе Тој виде паднати души на кои имаше Негова мисија спаси.

Таков е Христовиот карактер што е откриен во Неговиот живот. Ова е Божјиот карактер. Тоа е од срцето

на Отецот дека потоци на
божествена сочувство,
манифестираат во Христос, проток
надвор до на децата на мажите.

Исус, на нежна, сожалување
Спасител, беше Бог „манифест во
на месо.“ 1 Тимотеј 3:16 .

Исус живееше, страдаше и умре за
да нè откупи. Тој стана „Човек на
тагата“, за да можеме да станеме
учесници вечна радост. Бог му
дозволи на Својот сакан Син, полн
со благодат и вистина, до дојди од а
светот на неописливо слава, до а
светот нарушен и избледени со грев,
помрачени со сенката на смртта и на
проклетство. Тој му дозволи да ги

остави градите на Неговата љубов,
обожавањето ција на на ангели, до
страдаат срамота, навреда,
понижување, омраза, и смрт.

„Казната за нашиот мир беше врз
Него; и со Неговиот пруги ние се
исцели.“ Исаија 53:5 . Види Него во
на дивина, во Гетсиманија, на
крстот! Беспрекорниот Божји Син се
нафатил Самиот на товар на грев.
Тој СЗО имаше бил еден со Бог,
чувствував во

Неговата душа страшната разделба што ја прави гревот меѓу Бога и човекот. Ова го извлече од Неговите усни мачниот извик: „Боже мој, Боже мој, зошто ме остави?“ Матеј 27:46 . Тоа беше товарот на гревот, чувството за неговата страшна огромност, за неговото раздвојување на душата од Бог - тоа беше ова тоа скрши на срцето на на Сине на Бог.

Но, оваа голема жртва не беше направена со цел да се создаде во Татково срцето а љубов за човек, не до направи Него волен до спаси. Не, не! „Бог толку го засака светот, што го даде Својот единороден Син“.

Јован 3:16 . Отецот нè љуби, не поради големото помирување, но Тој обезбеди помирување затоа што нè љуби. Христос беше медиумот преку кој можел да ја излее Својата бескрајна љубов паднат свет. „Бог беше во Христа, помирувајќи го светот Самиот“ . 2 Коринтјаните 5:19 . Бог претрпеле со Неговиот Сине. Во на агонија на Гетсиманија, смртта на Голгота, срцето на Бесконечното [14] Љубов платен на цена на нашите откупување.

Исус рекол: „Затоа, Мојот Татко Ме сака, зашто лежам надолу Мојата живот, тоа Јас може земете

тоа повторно." Џон 10:17 . Тоа е,
„Мојата Таткото толку те сакаше
што Ме сака повеќе што го дава
Моето живот да те откупи.
Станувајќи ваша замена и
гаранција, од предавање Мојата
живот, од страна на зборува вашиот
обврски, вашиот престапи, Јас сум
драг до Мојата Татко; за од страна
на Мојата жртва, Бог може биди
само, и уште на Оправдател на него
СЗО верува во Исус."

Никој освен Синот Божји не
можеше да го постигне нашето
откупување; за само Оној кој беше
во пазувите на Отецот можеше да го
објави. Само Тој СЗО знаеше на

висина и длабочина на на љубов на Бог би можел направи да се манифестира. Ништо помалку од бесконечната жртва направена од Христос во име на паднатиот човек можел да ја изрази љубовта на Отецот кон изгубените човештвото.

„Боже така сакан на светот, тоа Тој даде Неговиот единороден Сине.“ Тој Му даде не само да живее меѓу луѓето, да ги носи нивните гревови и умре нивната жртва. Тој Го даде на паднатиот род. Христос требаше да идентификуваат Самиот со на интереси и потреби на човештвото. Тој СЗО беше еден со Бог има поврзани Самиот со на децата на

мажите од страна на врски тоа се
никогаш до биди скршен. Исус е "не
засрамен до јавете се нив браќа" (
Евреите 2:11); Тој е наша Жртва,
наш Застапник, наш Брат, носејќи
го нашиот човечки облик пред
престолот на Отецот, и преку вечен
возрасти еден со на раса Тој има
откупени-на Сине на човек. И сите
ова тоа човек може биди подигнати
од на пропаст и

деградација на грев тоа тој би можел одразуваат љубовта на Бог и споделување на радост на светоста. Цената платена за нашето откупување, нашата бесконечна жртва небесниот Отец давајќи го својот Син да умре за нас, треба да ни даде возвишени сфаќања за тоа што можеме да станеме преку Христос. Како што е инспириран апостол Јован ја виде висината, длабочината и ширината на Љубовта на таткото кон расата што пропаѓа, тој беше исполнет со обожавање и почит; и, неуспехот да се најде соодветен јазик на кој да изрази ја големината и нежноста на оваа љубов, повика тој светот да го

види. „Ете, каква љубов има
Таткото ни дарувал, да се наречеме
Божји синови“. 1 Јован 3:1 . Каква
вредност му дава ова на човекот!
Преку престапот на синовите
човечки стануваат поданици на
сатаната. Преку вера во
помирувањето Христовата жртва,
синовите на Адам можат да станат
синови Божји. Преземајќи ја
човечката природа, Христос го
воздигнува човештвото. Паднати
мажи се поставени таму каде што,
преку поврзување со Христа,
навистина можат стане достоин на
на име „синови на Бог.“

Таквата љубов е без паралела.

Деца на небесниот Цар! Скапоцено ветување! Тема за најдлабока медитација! На неспоредлива љубов Божја кон свет кој не Го сакаше! На мисла има а покорување моќ врз на душа и носи на умот во заробеништво на волјата Божја. Колку повеќе го проучуваме божествениот карактер во светлината на крстот, толку повеќе гледаме милост, нежност и простувањето помешано со правичност и праведност, а што појасно ние воочи безброј докази за љубов која е бесконечна и нежна штета надминувајќи а мајката копнеж сочувство за неа своеволен

дете.

Поглавје 2 - На На грешникот Потребна на Христос

Човекот првично бил обдарен со благородни моќи и добро бал-предниот ум. Тој беше совршен во своето битие и во хармонија со Бога. Неговите мисли беа чисти, неговите цели беа свети. Но, преку непослушност, неговиот овластувања беа изопачено, и себичност зеде на место на љубов.

Неговата природа стана толку
ослабена поради престапот што и
беше невозможно за него, во
неговиот свој сила, до се
спротивстави на моќ на злото. Тој
беше заробен од сатаната и така ќе
останеше засекогаш Бог не се
мешаше посебно. Целта на
искушувачот била да попречете го
божествениот план во создавањето
на човекот и наполнете ја земјата со
несреќа и пустош. И тој ќе посочи
на сето ова зло како резултат на
Божји работа во создавање човек.

Во својата безгрешна состојба,
човекот одржувал радосна заедница
со Него „во во кои се кријат сите

богатства на мудроста и знаењето“. Колос- Сијаните 2:3 . Но, по неговиот грев, тој повеќе не можеше да најде радост во светоста, и се обидуваше да се сокрие од присуството на Бога. Таков е сè уште состојба на на необновени срцето. Тоа е не во хармонија со Бог, и наоѓа бр радост во причестување со Него. На грешник би можел не биди среќен во Божјо присуство; ќе се оттргне од дружењето на светите суштества. Дали би му било дозволено да влезе во рајот, тоа немало да има радост за него. Духот на несебична љубов што владее таму - секое срце

одговарање на срцето на
Бесконечната љубов - нема да допре
никаков одговор акорд во неговиот
душа. Неговиот мисли, неговиот
интереси, неговиот мотиви, би биди
вонземјанин до тие тоа активираат на
безгрешен жители таму. Тој би биди а
несогласно Забелешка во на мелодија
на рајот. Рајот би биди до него
место на тортура; тој би сакал да
биде скриен од Оној кој е негов
светлината и центарот на нејзината
радост. Тоа не е произволен декрет
од страна на Бог тоа исклучува на
зли од рајот; тие се затвори надвор
од страна на нивните сопствената
непогодност за своето друштво.

Божјата слава би била да им е оган што проголта. Тие би го поздравиле уништувањето, дека тие може биди скриени од на лице на Него СЗО умрел до откупи нив.

Невозможно е ние самите да избегаеме од јамата на грев во кои ние се потонатиот. Нашиот срца се зло, и ние не може

11

промени ги. „Кој може да извади чиста работа од нечист? ниту еден“ . „Телесниот ум е непријателство против Бога: за тоа не е подлежи на Божјиот закон, ниту навистина не може да биде“ . Јов 14:4 ; Р Оманс 8:7 . Образование, култура, практикување на волјата, човечки напор, сè имаат своја соодветна сфера, но тука се немоќни. Тие можат произведуваат надворешна исправност на однесувањето, но тие не можат да се променат срцето; тие не можат да ги прочистат изворите на животот. Мора да има а моќта работи одвнатре, нов живот одозгора, пред луѓето да можат да

се промени од грев во светост. Таа сила е Христос. Неговата благодат сам може забрзаат на безживотно факултети на на душа, и привлекуваат тоа до Бог, до светоста.

Спасителот рекол: „Ако не се роди човек одозгора“, освен ако тој ќе добие ново срце, нови желби, цели и мотиви, води кон нов живот, „тој не може да го види царството Божјо“. Џон 3:3, маржа. На идеја тоа тоа е неопходно само до развиваат на добро тоа постои во човек од страна на природата, е а фатална измама. „На природно човек прима не работите

на Духот на Бог: за тие се глупост до тој: ниту едно може тој знае нив, бидејќи тие се духовно воочен“ .

„Марвел не тоа Јас кажа до тебе, Вие мора биди роден повторно.“ 1 Коринтјаните 2:14 ; Џон 3:7 . На Христос тоа е напишано, „Во Него беше живот; и на животот беше на светлина на мажи“ - на само „име под рајот дадена меѓу мажите, при што мора да бидеме спасени“ . Јован 1:4 ; Дела 4:12 .

Тоа е не доволно до воочуваат на љубов-љубезност на Бог, до види на добронамерност, на татковски нежност, на Неговиот карактер. Тоа е не доволно до распознаваат на

мудрост и правдата на Неговиот закон, до види тоа тоа е основана врз на вечен принцип на љубов. Павле на апостол видов сите ова кога тој извика, „Јас согласност до на закон тоа тоа е добро.“ „На закон е свето, и на заповед свето, и само, и добро.“ Но, тој додаде, во горчината на неговата душевна болка и очај, „Јас телесен сум, продаден под грев“. Римјаните 7:16, 12, 14 . Тој копнееше по чистота, на праведност, до кои во самиот себе тој беше немоќен до постигне, и извика надвор, „О беден човек тоа Јас сум! СЗО ќе испорача јас од ова тело на смртта?“ Римјаните 7:24 ,

маргина. Таков е плачот што се издигна од оптоварени срца во сите земји и во сите векови. На сите, има само еден одговор: „Еве го Јагнето Божјо, кое земат далеку на грев на на светот“. Џон 1:29 .

Многумина се на фигури од страна на кои на Дух на Бог има бараше до илустрираат ова вистина, и направи тоа обичен до души тоа долго до биди ослободен

од на товар на вина. Кога, после неговиот грев во залажувајќи Исав, Јаков побегнал од неговиот татковиот дома, тој беше измерени надолу со а смисла на вина. Осамен и отфрлен како тој беше, разделени од сите што имаше направени животот мил, на еден мисла тоа погоре сите други притиснат врз неговиот душа, беше на страв тоа неговиот грев имаше сече него исклучен од Бог, тоа тој беше оставен од Рајот. Во тага легна да се одмори на гола земја, околу него само осамените ридови, а над небесата светла со ѕвезди. Како тој спиеше, а чудно светлина скрши врз неговиот визија; и ете, од рамнината на која лежеше, изгледаа огромни

скали со сенка до олово нагоре до
на многу порти на рајот, и врз нив
ангели на Бог беа поминување
нагоре и долу; додека од на слава
погоре, на се слушна божествениот
глас во порака на утеха и надеж.
Така беше му објави на Јаков она
што ги задоволува потребите и
копнежот на неговите душа - а
Спасител. Со радост и благодарност
тој видов откриени а начин од
страна на што тој, грешникот,
можел да се врати во заедница со
Бога. На мистик скала на неговиот
сон застапени Исус, на само средно
на комуникација помеѓу Бог и
човек.

Ова е на исто фигура до кои Христос упатени во Неговиот конвертирај- состанок со Натанаил, кога рече: „Ќе го видите небото отворено, а ангелите Божји се искачуваат и слегуваат врз Синот на човек“. Јован 1:51 . Во отпадништвото, човекот се отуѓил од Бога; земјата беше отсечена од небото. Низ јазот што лежеше помеѓу, не можеше да има причест. Но, преку Христа, земјата е повторно поврзан со рајот. Со своите сопствени заслуги, Христос го премостил јазот што го направи гревот, за да можат да го држат ангелите-службеници причестување

со човек. Христос поврзува паднат човек во неговиот слабост и беспомошност со на Извор на бесконечна моќ.

Но во залудно се машки соништата на напредок, во залудно сите напорите за на подигање на хуманост, ако тие занемарување на еден Извор на надеж и помош за паднатата раса. „Секој добар подарок и секој совршен подарок“ (Јаков 1:17) е од Бога. Не постои вистинска извонредност на карактерот освен Него. А единствениот пат до Бога е Христос. Тој вели: „Јас сум патот, вистината и животот: никој не доаѓа при Отецот, освен од страна на Јас.“

Цон 14:6 .

Божјото срце со љубов копнее по Неговите земни деца посилно од смртта. Откажувајќи се од Својот Син, Тој се излеа кон нас цело небо во еден подарок. Животот и смртта на Спасителот и посредувањето, на министерството на ангели, на молејќи се на на Дух, на Татко работејќи

над и преку сè, непрестајниот интерес на небесните суштества, - сите се пријавен во во име на машки откупување.

О, да размислиме за неверојатната жртва што е направена за нас! Нека нас обидете се до цени на пороѓај и енергија тоа Рајот е трошење до повратат на изгубени, и донесе нив назад до на Татково куќа. Мотивите посилни, и агенции повеќе моќен, би можел никогаш да се стави во функција; преголемите награди за правилно постапување, уживањето во рајот, општеството на ангелите, заедништвото и љубовта кон Бога и Неговиот Син, воздигнување и

проширување на сите наши моќи
низ вечните векови - зар тоа не се
моќни стимулации и охрабрувања
до нагон нас до даде на на срцето
љубовен Сервис до нашите
Создател и Искупител?

И, на на други рака, на пресуди на Бог
изречена

[22] против гревот, неизбежната
одмазда, деградацијата на нашиот
карактер- тер, и конечното
уништување, се претставени во
Божјата реч за да нè предупредат
против на Сервис на Сатаната.

Дали ние не сметајќи го милост
Божја? Што повеќе можеше Тој
направи? Да се ставиме во правилен
однос со Оној кој нè засакал со

неверојатна љубов. Да ги
искористиме предвидените средства
нас за да се преобразиме во
Неговото подобие и да ни се
вратиме заедништво со
ангелите-службеници, до хармонија
и заедништво со на Татко и на Сине.

Поглавје 3 - Покајание

Како човек ќе биде праведен пред Бога? Како ќе биде грешникот направени праведни? Само преку Христос можеме да бидеме доведени во хармонија со Бог, со светост; но како се ние до дојди до Христос? Многумина се прашувајќи на исто прашање како правеше на мноштво на Денот на Педесетница, кога, осудени за грев, извикаа: „Што ќе направиме?“

Првиот збор од одговорот на Петар бил: „Покајте се“. Дела 2:37, 38 . На друг време, набргу после, тој кажа, „Покајте се, ... и биди претворена, тоа вашиот гревови може биди избришан надвор.“ Дела 3:19 .

Покајанието вклучува тага поради гревот и отстапување од него. Нема да се откажеме од гревот ако не ја видиме неговата грешност; додека не свртиме далеку од тоа во срце, таму ќе биди бр вистински промена во на животот.

Има многу кои не ја разбираат вистинската природа на покајанието танче. Мноштвата тагуваат што згрешија, па дури и прават

надворешна реформација затоа што се плашат дека нивното погрешно постапување ќе биде носат страдање врз себе. Но, ова не е покајание во Библиска смисла. Тие повеќе жалат за страдањето отколку за гревот. Таков беше тагата на Исав кога виде дека првородството е изгубено него засекогаш. Валаам, преплашен од ангелот што стои на неговиот пат со извлечен меч, ја призна својата вина да не ја изгуби својата живот; но таму беше бр вистински покајанието за грев, бр конверзија на цел, бр одвратност на злото. Јуда Искариот, после предавство неговиот

Господ, извика: „Згрешив затоа што го предадов невиниот крв“. Метју 27:4 .

На исповед беше принудени од неговиот виновен душа од страна на ан Ужасно смисла на осуда и страшна потрага по суд.

Последиците- quences што требаше да резултира со него го исполни со ужас, но таму немаше длабока, срцепарателна тага во неговата душа, што ја предаде беспрекорниот Син Божји и се одрече од Светецот Израилев. Фараонот, кога страдање под на пресуди на Бог, призна неговиот грев во со цел до бегство понатаму казна, но вратени до неговиот пркос на Рајот како

наскоро како на чуми беа остана.
Овие сите жалеше на резултати на
грев, но правеше не тага за на грев
самиот себе.

Но кога на срцето приноси до на
влијание на на Дух на Бог, на
совеста ќе се оживее, а грешникот
нешто ќе забележи на длабочината и
светоста на Божјиот свет закон,
основата на Неговата влада на
небото и на земјата. „Светлината,
која осветлува секој човек тоа доаѓа
во на светот“, осветлува на тајна
комори на душата, а скриените
работи на темнината се откриваат.
Јован 1:9 . Убедувањето ги држи
умот и срцето. Грешникот има
чувство за праведноста на Јехова и
чувствува ужас од појавувајќи се, во
сопствена вина и нечистотија, пред
Истражувачот на срца. Тој ја гледа

љубовта Божја, убавината на светоста, радоста на чистота; тој копнее да се очисти и да се врати во заедница со Рајот.

На молитва на Дејвид после неговиот есен, илустрира на природата на вистина тага за грев. Неговиот покајанието беше искрени и длабоко. Таму беше без напор да се ублажи неговата вина; нема желба да избега од судот се заканувал, ја вдахнал неговата молитва. Давид ја виде огромната на неговата транс- гресија; го виде валкањето на својата душа; тој се омразил од својот грев. Беше не за простување само што се молеше,

туку за чистота на срцето. Тој
копнееше за радоста на светоста -
да се врати во хармонија и
заедништво со Бог. Ова беше на
јазик на неговиот душа:

"Благословен е тој чиј
престап е простено, чиј
грев е покриени.

Благословен е на човек до
кого на Господи
припишува не
беззаконие,

И во чиј дух таму е бр
измама".

Псалм 32:1, 2 .

„Имајте милост врз јас, О

Бог, според до Твојот
љубезност:

Според до на мноштво на
Твојот тендер милост
размачкана надвор мојот
престапи....

За Јас признаваат мојот
престапи: и мојот грев е
некогаш пред јас....

Чистење јас со исоп, и Јас
ќе биди чисти: мие јас, и
Јас ќе биди побели
отколку снег....

Креирај во јас а чисти
срце, О Бог; И обнови
а право дух во
рамките јас.

Улоги јас не далеку од
Твојот присуство; И
земете не Твојот Свети
Дух од јас.

Врати до јас на радост на
Твојот спасение; И
подржуваат јас со
Твојот бесплатно дух....

Испорача јас од вина за
крв, О Бог, ти Бог на
мојот спасение:

И мојот јазикот ќе пее
гласно на Твојот
праведност“.

Псалм 51:1-14 .

Таквото покајание е надвор од
дофатот на нашата сопствена моќ да

се постигне; се добива само од Христос, кој се вознесе нагоре високо и има дадена подароци до мажите.

Само овде е а точка на кои многу може згреши, и оттука тие пропадне на примање на помош тоа Христос желби до даде нив. Тие размислете дека не можат да дојдат кај Христа ако прво не се покаат и тоа покајанието подготвува за на простување на нивните гревови. Тоа е вистина тоа покајанието навистина му претходи на простувањето на гревовите; бидејќи тоа е само скршено и скрушено срце кое ќе почувствува потреба од

Спасител. Но мора на грешник чекај до тој има се покаја пред тој може дојди до Исус? Дали покајанието треба да се направи пречка меѓу грешникот и грешникот Спасител?

На Библијата прави не предаваат тоа на грешник мора покај се пред тој може внимавај на покана на Христос, „Дојди до Јас, сите вие тоа пороѓај и се тежок товар, и Јас ќе даде ти одмори.“ Метју 11:28 . Тоа е на доблест тоа оди четврт од Христос, тоа води до вистински покајанието. Петар направени на материја јасно во неговиот изјава до на Израелците кога тој кажа, „Него

има Бог возвишен со Неговиот право рака до биди а принц и Спасител, за да му се даде на Израел покајание и прошка гревови“. Дела 5:31 . Ние може бр повеќе покај се без на Дух на Христос до разбуди на совеста отколку ние може биди помилуван без Христос. Христос е изворот на секој правилен импулс. Тој е единствениот што може имплант во срцето непријателство против грев. Секој желба за вистина и чистота, секој убедување на нашите свој грешност, е ан доказ тоа Неговиот Дух е се движат врз нашите срца.

Исус има кажа, „Јас, ако Јас биди

подигнат нагоре од на земја, ќе
цртаат сите луѓе кон Мене“. Јован
12:32 . Христос мора да му се
открие на грешникот како на
Спасител умирање за на гревови на
на светот; и како ние ете на

Јагне Божјо на крстот Голгота,
тајната на откупувањето започнува
до се расплетува до нашите умови и
на добрина на Бог води нас до
покајанието. Умирајќи за
грешниците, Христос покажа љубов
која е неразбирлив; и додека
грешникот ја гледа оваа љубов, таа
ја омекнува срце, импресионира на
умот, и инспирира скрушеност во
на душа.

Вистина е дека луѓето понекогаш
се срамат од своите грешни начини,
и даде нагоре некои на нивните
злото навики, пред тие се свесен
дека се привлекуваат кон Христос.
Но, секогаш кога ќе направат напор

за реформи, од искрена желба да се направи правилно, тоа е моќта на Христос што ги црта. Влијание на кое тие се несвесното делува на душата, а совеста оживува, и на надворешно животот е изменета. И како Христос извлекува нив до погледнете на Неговиот крст, за да Го види Оној Кого нивните гревови го прободea, на заповед доаѓа дома до на совеста. На злоба на нивните живот, на длабоко вкоренети грев на на душа, е откриени до нив. Тие почнат да сфаќаат нешто за Христовата праведност и извикнете: „Што е грев, за што треба да бара таква жртва откупот на својата

жртва? Беше ли сета оваа љубов,
сето ова страдање, сите ова
понижување, бараше, тоа ние може
не загинат, но имаат вечен живот?“

На грешник може се спротивстави
ова љубов, може одбие до биди
извлечен до Христос; но ако тој
прави не се спротивстави тој ќе
биди извлечен до Исус; а знаење на
на планот на спасението ќе го
доведе до подножјето на крстот во
покајание за неговиот гревови, кои
имаат предизвикани на страдања на
Божји мил Сине.

На исто божествена умот тоа е
работејќи врз на работи на
природата е зборувајќи со срцата на

луѓето и создавајќи неискажлива
желба за нешто што го немаат.
Работите на светот не можат да
задоволат нивниот копнеж. Духот
Божји ги моли да бараат за оние
работи кои сами можат да дадат мир
и одмор - благодатта на Христос,
радоста на светоста. Преку
влијанија видени и невидени,
нашите Спасител е постојано на
работа до привлекуваат на умови на
мажите од незадоволувачките
задоволства на гревот до
бесконечните благослови кои можат
биди нивен во Него. На сите овие
души, кои залудно го бараат тоа
пијат од на скршен цистерни на ова

светот, на божествена порака е му се обрати: „Нека дојде кој е жеден. А кој сака нека него земете на вода на животот слободно“. Откровение 22:17 .

Вие што во срцето копнеете по нешто подобро од овој свет може даде, препознаваат ова копнеж како на глас на Бог до твојата душа.

Побарајте од Него да ви даде покајание, да ви го открие Христос во Неговото бесконечна љубов, во Неговиот совршено чистота. Во на Спасителот животот на принципи на Божји закон - љубов до Бог и човек - беа совршено пример. Добротворноста, несебичната љубов, беше животот на Неговата душа. Тоа е како ние ете Него, додека светлината од нашиот Спасител паѓа врз нас, што ја гледаме на грешност на нашите свој срца.

Можеби сме си ласкале себеси, како и Никодим, дека нашиот живот има бил исправен, тоа нашите

морална карактер е точно, и размислете тоа ние потреба не смирен на срцето пред Бог, допаѓа на заеднички грешник: но кога светлината од Христос ќе засветли во нашите души, ќе видиме како нечист ние се; ние ќе распознаваат на себичност на мотив, на непријателство против Бог, тоа има извалкани секој дејствуваат на животот. Потоа ние ќе го знае тоа нашите свој праведност навистина е како гнасни партали, и тоа на крв на Христос сам може исчисти нас од на сквернавење на грев, и обнови нашите срца во Неговиот свој подобие.

Еден зрак на славата Божја, еден сјај на чистотата Христова, проникнувајќи во душата, болно го уништува секое место на нечистотија тинк, и лежи голи на деформитет и дефекти на на човечки карактер. Ги покажува неосветените желби, неверството на срцето, нечистотијата на усните. Актите на нелојалност на грешникот во правењето празнина на закон на Бог, се изложени до неговиот вид, и неговиот дух е погодени и измачуван под трагачкото влијание на Божјиот Дух. Тој мрази самиот себе како тој ставови на чиста, беспрекорен

карактер на Христос.

Кога пророкот Даниел ја виде славата околу небото, обединуваат гласник тоа беше испратени до него, тој беше обземен со а смисла на неговиот свој слабост и несовршеност. Опишувајќи на ефект на на прекрасен сцена, тој вели, „Таму остана бр силата во мене: зашто мојата привлечност се претвори во мене во расипаност, а јас задржан бр сила“. Да Нил 10:8 . На душа на тој начин допрени ќе омраза нејзината себичност, се гнаси нејзината самољубие и ќе ја бараш преку Христовата праведност, за чистотата на срцето

што е во склад со законот на Бог и на карактер на Христос.

Павле вели дека како „допирање на праведноста што е во закон“ - што се однесува до надворешните дела - тој беше „беспрекорен“ (Филипјаните 3:6); но кога духовниот карактер на законот бил забележан, тој видов самиот себе а грешник. Судено од страна на на писмо на на закон како мажите се применуваат тоа до на надворешно живот, тој имаше воздржани од грев; но кога тој погледна во на длабочините на нејзиниот свети прописи, и видов самиот себе како

Бог видов него, тој се поклони во понижување и признал неговиот вина. Тој вели, „Јас беше жив без на закон еднаш: но кога на заповед дојде, гревот оживеа, а јас умрев“. Римјаните 7:9 . Кога го видел духовната природа на законот, гревот се појавил во неговата вистинска грозност и неговиот самопочит беше исчезна.

Бог не ги смета сите гревови за еднаква големина; има степени на вина во Неговата проценка, како и во онаа на човекот; но колку и да изгледа безначајно овој или оној погрешен чин во очите на мажи, бр грев е мали во на видот на Бог.

Машки судење е делумно,
несовршени; но Бог ги проценува
сите работи онакви какви што
навистина се. На пијаница е
презрени и е изјави тоа неговиот
грев ќе исклучува него од рајот;
додека гордоста, себичноста и
алчноста премногу често одат
неукори. Но овие се гревови тоа се
особено навредливи до Бог; зашто
тие се спротивни на добродушноста
на Неговиот карактер, на тоа
несебичен љубов кои е на многу
атмосфера на на непаднати
универзум. Оној што паѓа во некои
од погрубите гревови може да
почувствува чувство за негово

срамот и сиромаштијата и неговата
потреба од Христовата благодат; но
гордоста чувствува бр потреба, и
така тоа затвора на срцето против
Христос и на бесконечна
благослови Тој дојде до даде.

На сиромашен митарник СЗО се
молеше, „Боже биди милостив до
јас а грешник“ (Лука 18:13), се
сметаше себеси за многу зол човек,
а другите погледна врз него во на
исто светлина; но тој чувствував
неговиот потреба, и со
неговиот товар на вина и срам тој дојде
пред Бог, прашувајќи за Неговиот
милост. Неговото срце беше
отворено за Божјиот Дух да ја

изврши својата милост работа и сет
него бесплатно од на моќ на грев.
На Фарисејски фалбација,
самобендисани молитва покажа тоа
неговиот срцето беше затворена
против на влијание на на Свети Дух.
Бидејќи на неговиот растојание од
Бог, тој имаше бр смисла на
неговиот свој нечистотија, во
контраст со на совршенство на на
божествена светоста. Тој чувствува
бр потреба, и тој примени ништо.

Ако ти види вашиот грешност,
направи не чекај до направи себе си
подобро. Колкумина има кои мислат
дека не се доволно добри за да
дојдат до нив Христос. Дали ти

очекуваат до стане подобро преку
вашиот свој напори? „Може на
Етиопјанец промена неговиот кожа,
или на леопард неговиот дамки?
тогаш да правите и вие добро, кои
сте навикнати да правите зло“ .
Еремија 13:23 . За нас има помош
само во Бога. Не смееме да чекаме
посилни убедувања, за подобри
можности или за посвети
темпераменти. Ние не можеме
ништо од себе. Мора да дојдеме кај
Христа исто како и ние се.

Но, никој да не се залажува со мислата дека Бог, во Неговата голема љубов и милост, сепак ќе ги спаси дури и оние што ја отфрлаат Неговата милоста. Преголемата грешност на гревот може да се процени само во светлина на крстот. Кога мажите нагон тоа Бог е исто така добро до фрлија исклучен на грешник нека гледаат во Голгота. Тоа беше затоа што немаше друг начин на кој човекот би можел да се спаси, бидејќи без оваа жртва беше невозможно за на човечки раса до бегство од на осквернувачки моќ на грев, и биди обновен да се причестуваат со свети суштества, -

НЕВОЗМОЖНО

за нив повторно до стане учесници на духовен живот, - тоа беше поради тоа што Христос ја зел на себе вината на непослушните и претрпеле во на на грешникот наместо. На љубов и страдање и смрт на Синот Божји сите сведочат за страшната големина на гревот и објавуваат дека нема беганье од неговата моќ, нема надеж за вишиот живот, но преку на поднесување на на душа до Христос.

Непокајните понекогаш се оправдуваат себеси велејќи дека про- се наведоа на христијаните: „Јас сум добар како и тие. Ги нема

повеќе самоодрекувачки, трезвени или претпазливи во нивното однесување отколку што сум јас. Тие сакам задоволство и уживање во себе исто како и јас“. Така прават туѓите грешки се изговор за нивното занемарување на должноста. Но гревовите и туѓите маани не оправдуваат никого, зашто Господ не го оправдува ни даде погрешна човечка шема. Беспрекорниот Божји Син бил дадени како наш пример, и оние кои се жалат на погрешниот курс на оние што се изјаснуваат како христијани се тие што треба да покажат подобар живот и

поблагородни примери. Ако имаат толку висока концепција за тоа што а Кристијан треба да биде, зарем нивниот сопствен грев не е толку поголем? Тие знае што е право, и уште одбие до направи тоа.

Пазете се од одолговлекување. Не ја одложувајте работата на напуштање вашиот гревови и барајќи чистота на срцето преку Исус. Еве е каде илјадници и илјадници погрешиле до нивната вечна загуба. Нема овде живеам врз на краткост и неизвесност на живот; но таму е а страшна опасност - опасност недоволно разбрана - при одложување до принос до на

молејќи се глас на Божји Свети Дух,
во избирање до
живеј во грев; за такво ова доцнење
навистина е. Грегот, колку и да е мал
почитуван, може биди се препушти во
само на на опасност на бесконечна
загуба. Што
ние направи не надминат, ќе надминат
нас и работа надвор нашите
уништување.

Адам и Ева убедил самите себе
тоа во така мали а материја како
јадење на на забрането овошје таму
би можел не резултат такви
страшно последиците како Бог
имаше декларирана. Но ова мали
материја беше на

прекршување на Божјиот непроменлив и свет закон и тој се подели човек од Бог и отвори на поплави на смрт и нераскажани тешко врз нашите светот. Возраст после возраста таму има исчезна нагоре од нашите земјата постојан плач на жалост, и целото создание стенка и трпи заедно во болка како последица на непослушноста на човекот. Рајот самиот себе има чувствував на ефекти на неговиот бунт против Бог. Голгота стои како а спомен на на неверојатно жртва потребно до искупи за на престап на на божествена закон. Нека нас не поглед грев како а тривијални

нешто.

Секој дејствуваат на престап, секој занемарување или одбивање на милоста на Христос, реагира на себе; тоа го стврдува срцето, развратно по волја, оцрнување на разбирањето, а не само правење помалку сте склони да попуштите, но помалку способни да попуштите на тендерот молејќи се на Божји Свети Дух.

Многумина ја смируваат вознемирената совест со мислата дека тие може промена а курс на злото кога тие изберете; тоа тие може Ситница со поканите на милосрдието, а сепак бидете

повторно и повторно
импресионирани. Тие размислете
тоа после прави и покрај до на Дух
на милоста, после кастинг нивните
влијание на на страна на Сатаната,
во а момент на страшно
екстремитет тие може промена
нивните курс. Но ова е не така
лесно направено. На
Искуство, на образование, на а цел
живот, има така темелно лиен на
карактер тоа неколку тогаш желба
до примаат на слика на Исус.

Дури и една погрешна
карактеристика на карактерот, една
грешна желба, упорно негувано, на
крајот ќе ја неутрализира целата

моќ на евангелието. Секое грешно уживање ја зајакнува одбивноста на душата кон Бога. На човек кој покажува неверска цврстина или невнимателна рамнодушност кон божествената вистина е само жнеење на жетвата од она што тој самиот го има посеан. Во целата Библија нема пострашно предупредување против ситница со злото отколку на зборови на на мудар човек тоа на грешник „ќе биди држи со на жици на неговиот гревови“. Поговорки 5:22 .

Христос е подготвени до сет нас бесплатно од грев, но Тој прави не сила на волја; и ако од страна на

упорни престап на ќе самиот себе е целосно свиткана на злото, и не сакаме да бидеме ослободени, ако не прифатиме Неговата милост, што повеќе може да направи? Се уништивме самите себеси нашето решително отфрлање на Неговата љубов. „Ете, сега е прифатено време; ете, сега е на ден на спасение“. „Денес ако вие ќе слушаат Неговиот глас, зацврстуваат не вашиот срца“. 2 Коринтјаните 6:2 ; Евреите 3:7, 8 .

„Човекот гледа на надворешниот изглед, но Господ гледа на срцето“ - човечкото срце, со неговите спротивставени емоции на радост и тага; скитникот, своеволен срце, што е живеалиште на така многу нечистотија и измама. 1 Самуил 16:7 . Тој ги знае неговите мотиви, неговите многу намери и цели. Оди кај Него со целата своја душа извалкана е. Како псалмистот, отворете ги неговите одаи за окото што гледа се, извикувајќи, „Пребарај јас, О Бог, и знае мојот срце: обидете се јас, и знае мојот мисли: и види ако таму биди било кој зли начин во јас, и олово

јас во на начин вечен“ . Псалм 139:23,
24 .

Многумина прифаќаат
интелектуална религија, форма на
побожност, кога на срцето е не
исчистени. Нека тоа биди вашиот
молитва, „Креирај во јас а чисти
срце, О Бог; и обнови а право дух во
рамките јас.“ Псалм 51:10 . Договор
навистина со сопствената душа.
Бидете искрени, истрајни, како што
би сакале да биде ако твојот смртен
живот беше во прашање. Ова е
прашање што треба да се реши
помеѓу Бога и твојата душа, се
населиле во вечноста. Наводен
надеж, и ништо повеќе, ќе доказ

вашиот пропаст.

Студија Божји збор молитвено. Тоа збор подарува пред ти, во на закон на Бог и на животот на Христос, на одлично принципи на светост, без кој „никој нема да го види Господа“. Евреите 12:14 . Тоа убедува во гревот; јасно го открива патот на спасението. Внимавајте до тоа како на глас на Бог зборувајќи до вашиот душа.

Како што ја гледате големината на гревот, како што се гледате себеси како што навистина сте се, направи не даде нагоре до очај. Тоа беше грешници тоа Христос дојде до спаси. Ние не треба да го помириме

Бог со нас, туку — о чудесна љубов!
— Боже во Христос е „помирување
на светот до Самиот“. 2

Коринтјаните 5:19 . Тој е
додворување од страна на Неговиот
тендер љубов на срца на Неговиот
грешни децата. бр земниот родител
би можел да биде исто толку
трпелив со своите грешки и грешки
деца, како што е Бог со оние што
сака да ги спаси. Никој не можеше
да се изјасни повеќе нежно со на
престапник. бр човечки усните
некогаш истури упатувај повеќе
нежни молби кон скитникот отколку
Тој. Сите негови ветувања,
Неговиот предупредувања, се но на

дишењето на неискажливи љубов.

Кога Сатаната доаѓа до кажи ти тоа ти се а одлично грешник, погледнете нагоре [36] до вашиот Искупител и разговор на Неговиот заслуги. Тоа кои ќе помош ти

е да се погледне во Неговата светлина. Признајте го својот грев, но кажете му го тоа на непријателот „Христос Исус дојде во светот за да ги спаси грешниците“ и за да можете биди спасен од Неговата неспоредлива љубов. 1 Тимотеј 1:15 . Исус го прашал Симон прашање во однос на двајца должници. Еден му должел на својот Господ мала сума, и на други должен него а многу

големи сума; но тој прости нив
двете,

и Христос го прашал Симон кој должник најмногу би го сакал својот Господ. Симон одговори: „Оној на кого најмногу му прости. Лука 7:43 . Ние бевме големи грешници, но Христос умре за да ни биде простено. Заслугите на Неговата жртва се доволни за да му се претстават на Отецот во наше име. Оние на кои им простил најмногу ќе Го сакаат повеќето, и ќе стојат најблискиот до Неговиот престолот до пофалби Него за Неговиот одлично љубов и бескрајна жртва. Тоа е кога најцелосно го разбираме љубов кон Бога што најдобро ја сфаќаме

грешноста на гревот. Кога ќе
видиме должината на синцирот што
ни беше спуштен, кога ќе разбереме
нешто на бесконечна жртва тоа
Христос има направени во нашите
во име, на срцето е стопен со
нежност и скрушеност.

Поглавје 4 - Исповед

„Тој тоа покрива неговиот гревови ќе не просперира: но кој признава и напушта нив ќе имаат милост.“

Поговорки 28:13 .

Условите за добивање милост Божја се едноставни и праведни и разумно. На Господи прави не бараат нас до направи некои тажна нешто за да имаме простување на гревот. Ние не треба направи долго и заморен ацилак или изврши болно

покајани, до пофали нашите души до на Бог на рајот или до исчисти нашите транс- гресија; но кој ќе го признае својот грев и ќе го остави својот грев милост.

На апостол вели, „Признај вашиот грешки еден до друг, и молете се еден за друг, тоа вие може биди исцели.“ Џејмс 5:16 . Признај вашиот гревовите на Бога, кој само може да им ги прости, а вашите грешки на еден друг. Ако ти имаат дадена прекршок до вашиот пријател или сосед, ти се до признаваат вашиот погрешно, и тоа е неговиот должност слободно до прости ти. Тогаш треба да барате

прошка од Бога, бидејќи брат што си го ранил е Божја сопственост, и во повредувањето ти си згрешил против неговиот Творец и Откупител. Случајот е донесе пред на само вистина Посредник, нашите одлично Високо Свештеник, СЗО „во сите точки беше искушуван како нас, но без грев“ и кој е „допрена со на чувство на нашите слабости“, и е способни до исчисти од секој дамка на беззаконие. Евреите 4:15 .

Оние кои не ги понижиле своите души пред Бога признавајќи ивица нивните вина, имаат не уште исполнети на прво состојба на

прифаќање. Ако ние имаат не искусни тоа покајанието кои е не до биди се покаја на, и имаат не со вистина понижување на душа и брат- цврстината на духот ги исповеда нашите гревови, одвратувајќи се од нашето беззаконие, ние ги имаме никогаш навистина бараше за на простување на грев; и ако ние имаат никогаш баравме, никогаш не го најдовме Божјиот мир. Единствената причина зошто немаме простување на гревовите што се минато е тоа што не сме волен до смирен нашите срца и почитуваат со на Услови на на збор на вистина. Експлицитно

инструкција е дадена во врска со ова материја. Исповед на грев, дали јавен или приватен, треба да биди од срце и

слободно изразени. Не треба да се бара од грешникот. Тоа не е да се биде направена на невнимателен и невнимателен начин, или принудени од оние кои имаат нема разбирање за одвратниот карактер на гревот. Исповедта тоа е излевањето на најдлабоката душа го наоѓа својот пат кон Богот на бесконечна штета. На псалмистот вели, „На Господи е блиску до нив тоа се на скршено срце; и ги спасува оние што се со скрушен дух“. Псалм 34:18 .

Вистина исповед е секогаш на а специфичен карактер, и признае-рабовите одредени гревови. Тие можат да бидат од таква природа

што треба да се донесат пред Бог само; тие може биди грешки тоа треба да биди признал до поединци кои претрпеле повреда преку нив; или може да бидат од јавен карактер, а потоа треба јавно да се признае. Но сето признание треба да биде дефинитивно и конкретно, признато на многу гревови на кои ти се виновен.

Во на денови на Самоил на Израелците талкаше од Бог. Тие беа страдање на последиците на грев; за тие имаше изгубени нивните вера во Бога, го загубија своето расудување за Неговата моќ и мудрост да владее со нација, изгубени нивните доверба во

Неговиот способност до брани и оправдаат Неговата кауза. Тие се свртеа од големиот Владетел на вселената и сакаа да бидат управувани како што беа нациите околу нив. Пред тие најдоа мир, тие го направија ова дефинитивно признание: „Додадовме за сите наши гревови ова зло, да ни побараат цар.“ 1 Самуил 12:19 . На мораше да се признае самиот грев за кој беа осудени. Нивните неблагодарност угнетени нивните души и отсечена нив од Бог.

Исповедта нема да биде прифатлива за Бога без искрено покајание- танц и реформирање.

Мора да се одлучат промени во животот; сè навредливи до Бог мора биди стави далеку. Ова ќе биди на резултат на вистински тага за грев. На работа тоа ние имаат до направи на нашите дел е јасно сет пред нас: „Измијте ти, направи ти чисти; стави далеку на злото на твоите постапки пред Моите очи; престанете да правите зло; научи да направи добро; барај суд, спаси го угнетениот, суди го сиракот, молете се за вдовицата“. Исаија 1:16, 17 .

„Ако злите го обноват залог, дај пак дека ограбил, оди според законите на животот, без извршување беззаконие; тој ќе сигурно во живо,

тој ќе не умре“. Езекиел 33:15 .

Павле вели, зборувајќи на на работа на покајание: „Да тажен по побожен вид, каква внимателност предизвика во тебе, да, што расчистување на самите себе, да, што огорченост, да, што страв, да, каков жесток желба, да, што ревност, да, што одмазда!
Во

сè што си одобривете да ви биде јасно во ова прашање“. 2

Коринтјаните 7:11 .

Кога гревот ги умртвил моралните перцепции, престапникот [40] прави не распознаваат на дефекти на неговиот карактер ниту реализираат на огромност

за злото што го направил; а освен ако не попушти пред осудениот моќ на на Свети Дух тој останува во делумно слепило до неговиот грев.

Неговиот признанија се не искрени и во искрено. До секој признае- како резултат на својата вина, тој додава извинување како оправдување за неговиот курс, изјавувајќи тоа ако

тоа имаше не бил за одредени
околноности тој би не имаат
направено ова или тоа за кои тој е
укорен.

Откако Адам и Ева јаделе од
забранетото овошје, тие биле
исполнет со чувство на срам и ужас.
Отпрвин нивната единствена мисла
беше како да го оправдаат својот
грев и да избегаат од страшната
реченица на смрт. Кога Господ
прашал за нивниот грев, Адам
одговорил: полагајќи ја вината
делумно на Бога, а делумно на
неговиот придружник: „На жена
кого ти дадест до биди со јас, таа
даде јас на на дрво, и јас јадев“.

Жената ја префрли вината на змијата, велејќи, „На змија измамени јас, и Јас правеше јадете.“
Битие 3:12, 13 . Зошто правеше Вие направи на змија? Зошто правеше Вие страдаат него до дојди во Еден? Овие беа на прашања имплицирана во неа изговор за неа гревот, со што го товари Бога со одговорноста за нивниот пад. На духот на самооправдување потекнува од таткото на лагите и бил изложени од сите синови и ќерки на Адам. Исповеди за ова редот не се вдахновени од божествениот Дух и нема да бидат прифатливи на Бога. Вистинското покајание ќе го наведе

човекот самиот да ја сноси својата вина и признаваат тоа без измама или лицемерие. Допаѓа на сиромашен митарник, не кревање така колку и неговиот очите кон рајот, тој ќе плаче, „Боже биди милостив до јас а грешник“, и тие СЗО направи признаваат нивните вина ќе биди оправдано, за Исус ќе се изјасни Неговиот крв во во име на на покајнички душа.

Примерите во Божјата реч за вистинско покајание и понижување откриваат дух на исповед во кој нема оправдување за гревот или обид за самооправдување. Павле не

се трудел да се заштити; тој го слика својот грев во неговата најтемна нијанса, не обидувајќи се да ја намали својата вина. Тој вели: „Многу од светците ги затворив во затвор, откако ги примив власт од првосвештениците; и кога беа убиени, јас го дадов мојот глас против нив. И јас ги казнував често во секоја сина- гог, и принудени нив до хулење; и битие претерано

луд против нив, Јас прогонувани
нив дури до чудно градови“. Дела
26:10, 11 . Тој не се колеба да изјави
дека „Христос Исус дојде во на
светот до спаси грешници; на кого
Јас сум главен.“ 1 Тимотеј 1:15 .
Понизното и скршено срце,
покорено од вистинското покајание,
ќе цени нешто на на љубов на Бог и
на трошок на Голгота; и како а син
признава до а љубовен татко, така
ќе на навистина покајнички донесе
сите неговиот гревови пред Бог. И
тоа е напишано, „Ако ние признаат
нашите гревови, Тој е верен и само
до прости нас нашите гревови, и до
исчисти нас

од сите неправедност“. 1 Цон 1:9 .

Поглавје 5 — Осветување

Божји ветување е, „Да ќе бараат Јас, и најдете Јас, кога вие ќе пребарување за Јас со сите вашиот срце.“ Еремија 29:13 .

На целина срцето мора биди попушти до Бог, или на промена може никогаш да се создаде во нас со што ќе бидеме обновени на Неговото подобие. Од страна на природата сме отугени од Бога. Светиот Дух ги опишува нашите состојба со зборови како овие:

„Мртви во престапи и гревови;“ „на целата глава е болна, а целото срце онесвестува;“ „Нема исправност во тоа“. Ние сме цврсто држени во замката на сатаната, „заробени од него во неговата волја“. Ефесјаните 2:1 ; Исаија 1:5, 6 ; 2. Тимотеј 2:26 . Бог сака да исцели ние, до сет нас бесплатно. Но бидејќи ова бара анцела трансформација, на обновувањето на целата наша природа, мора целосно да се предадеме Него.

На војување против себе е на најголем битка тоа беше некогаш се бореле. Попуштањето на себе, предавањето на сè на волјата Божја

бара а борба; но на душа мора поднесете до Бог пред тоа може биди обновена во светоста.

На влада на Бог е не, како Сатаната би направи тоа се појавуваат, основана врз слепо поднесување, неразумна контрола. Тоа апелира на интелектот и на совеста. „Дојдете сега и дозволете да расудуваме заедно“ е поканата на Создателот до суштествата што Тој ги создал. Исаија 1:18 . Бог не ја присилува волјата на Неговите созданија. Тој неможе прифатете почит што не е доброволно и интелигентно дадено. А само присилното поднесување би ги

спречило сите вистински развој на
умот

или карактер; тоа би направи човек а
само автомат. Таков е не на цел на на
Создател. Тој желби тоа човек, на
крунисување работа на

Неговиот креативни моќ, ќе

достигне највисок можен развој. Тој

ја поставува пред нас висината на

благословот до која сака да ја

донесе нас преку Неговата благодат.

Тој нè повикува да Му се

предадеме, тоа Тој може да ја

изврши Неговата волја во нас. Наше

останува да избереме дали ние ќе се

ослободи од ропството на гревот, за

да ја сподели славната слобода на

на синови на Бог.

Давајќи се себеси на Бога, ние
необходно мора да се откажеме од сето
тоа ќе не одвои од Него. Оттука
Спасителот вели: „Кој и да е тој да
биде од вас кој не остава сè што
има, тој не може да биде Мој
ученик“. Лука 14:33 . Што и да го
одвлече срцето Бог мора да се
откаже. Мамонот е идол на
многумина. Љубовта на парите,
желбата за богатство, се златниот
синцир што ги врзува до Сатаната.
Репутација и светски чест се
обожуваа од страна на друг класа.
Животот на себична леснотија и
слобода од одговорност е идол на
другите. Но, овие ропски бендови

мора да се скршат. Неможеме биди половина на Господово и половина на светски . Ние се не Божји децата освен ако ние се такви целосно.

Има и такви кои тврдат дека му служат на Бог, додека се потпираат на нив нивните сопствени напори да го почитуваат Неговиот закон, да формираат правилен карактер и сигурно спасение. Нивните срца не се трогнати од никакво длабоко чувство за на љубов на Христос, но тие бараат до изведуваат на должности на на Кристијан животот како тоа кои Бог бара на нив во со цел до добивка рајот. Таков религијата е вреди ништо. Кога

Христос пребива во на срце, на
душа

ќе биде толку исполнет со Неговата
љубов, со радоста на заедницата со
Него, дека ќе Му се прилепи; и во
созерцанието на Него, себе ќе биде
заборавено. Љубовта кон Христа ќе
биде извор на акција. Оние СЗО
чувствуваат на ограничувачки
љубов на Бог, направи не прашај
како малку може да се даде за да се
исполнат барањата на Бога; тие не
прашуваат за на најниска
стандарден, но цел на совршено
сообразност до на ќе на нивните
Искупител. Со искрено желба тие
принос сите и манифестираат ан

интерес сразмерно до на вредност на на објект кои тие бараат. А професија на Христос без ова длабоко љубов е само разговор, сува формалност, и тешки макотрпност.

Дали ти чувствуваат тоа тоа е исто така одлично а жртва до принос сите до Христос? Поставете си го прашањето: „Што ми даде Христос за мене? Синот на Бог даде сите - животот и љубов и страдање-за нашите откупување. А може ли ние, недостојните предмети на толку голема љубов, да сакаме да ги задржиме нашите срца од Него? Секој момент од нашиот живот го имаме биле учесници во

благословите на Неговата благодат,
и токму поради оваа причина не
можеме целосно да ги сфатиме
длабочините на незнаењето и бедата
од кои ние имаат бил зачувани.
Може ние погледнете врз Него кого
нашите гревови прободат, а сепак да
биде подготвен да направи и покрај
сета Негова љубов и жртва? Во
поглед на на бесконечна
понижување на на Господи на слава,

ќе ние мрмореење бидејќи ние може
внесете во животот само преку
конфликт и самопонижување?

Прашањето на многу гордо срце е:
„Зошто треба да одам во пенкало?
убедување и понижување пред да
можам да добијам уверување за
моето дело замисла со Бог?“ Јас
точка ти до Христос. Тој беше
безгрешен, и,
повеќе отколку ова, Тој беше на принц
на рајот; но во машки во име Тој стана
грев за на раса. „Тој беше нумерирани
со на престапува-
сорс; и Тој голи на грех на многу, и
направени посредување за на
престапници“. Исаија 53:12 .

Но, од што се откажуваме, кога даваме се? Срце загадено со грев, за Исус да се очисти, да се исчисти со Својата крв и да спаси Неговиот неспоредлив љубов. И уште мажите размислете тоа тешко до даде нагоре сите! Јас сум засрамен до слушаат тоа изговорено на, засрамен до пишуваат тоа.

Бог не бара од нас да се откажеме од ништо што е за наше најдобро интерес да се задржи. Во сè што прави, Тој ја има Неговата благосостојба деца во поглед. Би можеле сите кои не го избрале Христа сфатете дека Тој има нешто многу подобро да им понуди од нив

се бараат за себе. Човекот ја прави најголемата повреда и неправда кон сопствената душа кога мисли и постапува спротивно на волјата на Бога. Не може да се најде вистинска радост на патот забранет од Оној кој знае што е најдобро и кој планира за доброто на Неговите созданија. На патека на престап е на патека на мизерија и уништување.

Грешка е да се забави мислата што Бог е задоволен да ја види Неговите деца страдаат. Целото небо е заинтересирано за среќата на човекот. Нашиот небесен Татко не му ги затвора патиштата на радост на никој од Неговите суштества.

Божествените барања нè повикуваат да ги одбегнеме тие попустливи генции кои би донеле страдање и разочарување, тоа би блиску до нас вратата на среќата и рајот.

Спасителот на светот ги прифаќа мажите какви што се, со сите нивни желби, несовршености и слабости; и Тој ќе не само исчисти од грев и грант повторно искушение преку Неговата крв, но ќе го задоволи копнежот на сите СЗО согласност до носат Неговиот јарем, до мечка Неговиот товар. Тоа е Неговиот цел да им даде мир и одмор на сите што доаѓаат кај Него за лебот на

животот. Тој бара од нас да ги извршуваме само оние должности што ќе ги водат нашите чекори до висини на блаженство до кои на непослушен може никогаш постигне. Вистинскиот, радосен живот на душата е да се формира Христос внатре, во надеж на слава.

Многумина се прашуваат: „ *Како* да се предадам себеси? до Бог?“
Вие желба до даде себе си до Него, но ти се слаб во морална моќ, во ропство до сомнеж, и контролирани од страна на на навика на вашиот животот на грев. Вашиот ветувања и резолуции се допаѓа јажиња на песок. Вие не може контрола вашиот мисли, вашиот импулси, вашиот наклонетоста. На слабее знаењето за вашите неисполнети ветувања и пропуштени заложби вашиот доверба во вашиот свој искреност, и причините ти до чувствуваат тоа Бог не може да те прифати; но не треба да очајувате.

Што треба да разбирање е
вистинската сила на волјата. Ова е
владајачката моќ во природата на
човекот, моќта на одлучување или
на избор. Сè зависи од правилното
дејствување на волјата. Моќта на
изборот Бог има дадена до мажи;
тоа е нивните до вежбање. Вие не
може промена вашиот срце, не
можеш од себе да му ги дадеш на
Бога неговите чувства; но можеш
изберете да Му служите. Можете да
Му ја дадете вашата волја; Тој
тогаш ќе работа во ти до ќе и до
направи според до Неговиот добро
задоволство. Така вашиот целина
природата ќе биди донесе под на

контрола на на Дух на Христос;
вашите наклонетости ќе бидат
насочени кон Него, вашите мисли
ќе биди во хармонија со Него.

Желби за добрина и светоста се
право како далеку како тие оди; но
ако ти запре овде, тие ќе искористат
ништо. Многумина ќе биди
изгубени додека надевајќи се и
сакајќи до биди христијаните. Тие
направи не дојди до на точка на
попуштање на ќе до Бог. Тие
направи не сега *изберете* до биди
христијаните.

Преку правилното практикување
на волјата може цела промена биде
создаден во вашиот живот. Со

предавање на својата волја на
Христа, вие се здружувате себе си
со на моќ тоа е погоре сите
кнежевствата и овластувања. Вие ќе
имаат силата од погоре до држете ти
непоколеблив, и на тој начин преку
постојано предавање на Бога ќе ви
биде овозможено да го живеете нов
живот, дури на животот на вера.

Поглавје 6 - вера и Прифаќање

Како што вашата совест е
оживеана од Светиот Дух, вие
видов нешто од злото на гревот, од
неговата моќ, неговата вина,
неговата тешко; а вие гледате на тоа
со одвратност. Чувствувате дека
гревот има те одвои од Бога, дека си
во ропство на моќта на злото. Колку
повеќе се борите да избегате, толку
повеќе го сфаќате своето

беспомошност. Вашите мотиви се нечисти; твоето срце е нечисто. Вие види дека твојот живот е исполнет со себичност и грев. Копнееш да се прости, да се очисти, да се ослободи. Хармонија со Бога, подобие до Тој - што може ти направи до добие тоа?

Потребен ви е мир - небото простување и мир и љубов во душата. Парите не можат да го купат, интелектот не може да го набави, мудроста не може да го достигне; никогаш не можеш да се надеваш, со сопствени напори, да го обезбеди. Но Бог ви го нуди како подарок, „без пари и без цена.“

Исаија 55:1 . Ваше е ако сакате, но посегнете по своето рака и фатете го. Господ вели: „Иако вашите гревови се како црвено, тие ќе биди како бело како снег; иако тие биди црвено допаѓа темноцрвена, тие ќе биди како волна“. Исаија 1:18 . „А нов срцето исто така ќе Јас даде ти, и а нов дух ќе Јас стави во рамките ти.“ Езекиел 36:26 .

Си ги исповедал своите гревови и со срце ги оставил. Вие решивте да се предадете на Бога. Сега оди кај Него и прашај тоа Тој ќе мие далеку вашиот гревови и даде ти а нов срцето. Потоа верувајте тоа Тој прави ова *бидејќи Тој*

има вети . Ова е на лекција која Исус предавал додека Тој беше на земја, тоа на подарок кои Бог ветувања ние, ние мора да верува ние направи примаат, и тоа е нашите. Исус исцели на луѓе на нивните болести кога тие имаше вера во Неговиот моќ; Им помагаше во работите што можеа да ги видат, и на тој начин инспирираше нив со доверба во Него во врска со работи кои тие би можел не гледаат - наведувајќи ги да веруваат во Неговата моќ да простува гревови. Ова Тој јасно изјави во исцелувањето на човекот кој е болен од парализа: „Дека вие може знае тоа на Сине на човек

*има моќ на земјата до прости
гревови , (тогаш вели Тој до на
болен на на парализа,) Стани,
земете нагоре твојата кревет, и оди
до твојата куќа.”* Метју 9:6 . Значи
исто така Џон на евангелист вели,

зборувајќи за чудата на Христос:
„Овие се напишани за да можете
верувајте тоа Исус е на Христос, на
Сине на Бог; и тоа верувајќи вие
може имаат животот преку
Неговиот име.“ Џон 20:31 .

Од едноставниот библиски
извештај за тоа како Исус ги
лекувал болните, ние може учат
нешто за како до верувајте во Него
за на простување на гревовите. Да
се свртиме кон приказната за
парализираниот во Бетесда. На
кутриот страдалник бил
беспомошен; не ги користел
екстремитетите триесет и осум
години. Сепак Исус известил него,

„Стани, земете нагоре твојата кревет, и прошетка“. На Болен човек можеби рекол: „Господи, ако сакаш да ме оздравиш, јас ќе послушајте Твојот збор.“ Но, не, тој веруваше Христов збор, веруваше тоа тој беше направени целина, и тој направени на напор на еднаш; тој *сакал* до прошетка, и тој правеше прошетка. Тој дејствувал на на збор на Христос, и Бог даде на моќ. Тој беше направени целина.

На сличен начин и ти си грешник. Не можете да се искупи за вашето минато гревови; не можеш да го промениш своето срце и да се направиш свет. Но Бог ветува дека

ќе го направи сето тоа за вас преку Христа. Ти *веруваш* во тоа ветување. Ги признаваш своите гревови и се предаваш на Бога. Ти *ќе* да Му служи. Исто толку сигурно како што го правите тоа, Бог *ќе* го исполни Својот збор до ти. Ако ти верувајте на ветувај, - верувај тоа ти се простено и очисти, - Бог залихи на факт; ти се направени целина, само како Христос ја дал парализичната моќ да оди кога човекот верувал во тоа тој беше исцели. Тоа *е* така ако ти верувајте тоа.

Дали не чекај до *чувствуваат* тоа ти се направени целина, но рече,

„Јас верувајте тоа; тоа е така, не бидејќи Јас чувствуваат тоа, но бидејќи Бог има вети.“

Исус вели: „Што и да посакате, кога се молите, верувајте да ги примите и ќе ги имате“. Марко 11:24 . Ете го услов за ова ветување - да се молиме според волјата на Бог. Но, Божја волја е да не исчисти од гревот, да нè направи Негови деца, и до овозможи нас до во живо а свети животот. Значи ние може прашај за овие благослови, и верувајте дека ги примаме, и фала му на Бога што ние *имаат* примени нив. Тоа е нашите привилегија до оди до Исус и биди исчистени, и да

застане пред законот без срам и каење. "Ете го затоа сега нема осуда за оние што се во Христа Исуса, СЗО прошетка не после на месо, но после на Дух." Римјаните 8:1 .

Отсега не сте свои; сте купени со цена. „Да беа не откупени со расипливи работи, како сребро и злато; ... но со на скапоцени крв на Христос, како на а јагнешко без дамка

[51] и без место“. 1 Петар 1:18, 19 . Преку ова едноставно дејствуваат на

верувајќи во Бога, Светиот Дух
роди нов живот во твоето срце. Ти
си како дете родено во Божјото
семејство и Тој те сака како Тој сака
Неговиот Сине.

Сега, кога сте му се предале на
Исус, не повлекувајте се, направете
не земете себе си далеку од Него, но
ден од страна на ден рече, „Јас сум
Христов; Јас имаат дадена себеси до
Тој;“ и прашај Него до даде ти
Неговиот Дух и те чува со Неговата
благодат. Како што е со тоа што ќе
се предадеш на Бога, и верувајќи во
Него, дека ќе станеш негово дете, па
ќе живееш во Него. Апостолот вели:
„Како што го примивте Христос

Исус Господи, така прошетка вие во Него.” Колосјаните 2:6 .

Некои се чини дека чувствуваат дека мора да бидат на условна казна и мора доказ до на Господи тоа тие се реформирани, пред тие може побарување Неговиот благослов. Но тие може побарување на благослов на Бог дури сега. Тие мора да ја има Неговата благодат, Христовиот Дух, да им помага на нивните немоќ, или тие не може се спротивстави злото. Исус сака до имаат нас дојди до Него само какви што сме, грешни, беспомошни, зависни. Може да дојдеме со сите наши слабост, нашата глупост, нашата грешност и

паѓаме пред Неговите нозе во
покајание. Тоа е Неговиот слава до
заокружи нас во на оружје на
Неговиот љубов и до врзуваат
нагоре нашите рани, до исчисти нас
од сите нечистотија.

Еве каде илјадници не успеваат;
тие не веруваат дека Исус ги
помилува лично, поединечно. Тие
не го земаат Бог во Неговото збор.
Тоа е привилегија на сите кои ги
исполнуваат условите да самите
знаат дека помилувањето за секој
грев се простира. Стави далеку на
сомнеж тоа Божји ветувања се не
значеше за ти.

Тие се за секој покајнички престапник.

Сила и милоста имаат бил обезбедени преку Христос до биди донесе од страна на служење ангели на секоја верничка душа. Никој не е толку грешен што не може да најде сила, чистота и праведност во Исус, кој умре за нив. Тој е чекање до лента нив на нивните облека извалкани и загадена со грев и да ги облечат белите облеки на праведноста; Тој наддава нив во живо и не умре.

Бог прави не договор со нас како конечни мажите договор со еден друг. Неговите мисли се мисли за милост, љубов и најнежно сочувство. Тој вели: „Злобниот нека

го остави својот пат, а неправедниот
неговите мисли: и нека се врати кај
Господа, и Тој ќе има милост врз
него; и до нашите Бог, за Тој ќе
обилно помилување“. „Ги избришав
како густ облак твоите престапи и
како а облак, твојата гревови“.
Исаија 55:7 ; 4 4:22 .

„Не ми се допаѓа смртта на оној што умира, вели Господ Бог: затоа свртете се и живејте“. Езекиел 18:32 . Сатаната е подготвен да ги украде благословените Божји уверувања. Тој сака да земете ја секоја трошка надеж и секој зрак светлина од душата; но не смееш да му дозволиш да го прави тоа. Не слушај го искушувачот, но кажи: „Исус умре за да живеам. Ме сака, а не сака дека треба да загинам. Имам сочувствителен небесен Татко; и иако ја злоупотребив Неговата љубов, иако благословите што Тој ги даде Јас сум потрошен, ќе станам и ќе отидам кај мојот Татко и ќе

кажам: „Згрешив против небото и пред тебе, и повеќе не сум достоин до биди повикани Твојот син: направи јас како еден на Твојот ангажиран слуги“.

Параболата ви кажува како ќе биде примен скитникот: „ *Кога тој беше уште далеку* , го виде татко му и се сожали, и трчаше, и падна на неговиот вратот, и бакна него.“

Лука 15:18-20 .

Но дури ова парабола, тендер и допирање како тоа е, доаѓа кратко на изразувајќи на бесконечна сочувство на на рајски Татко. На Господ изјавува преку својот пророк: „Те засакав во вечност

љубов: затоа со љубов-љубезност
имаат Јас извлечен тебе ." Еремија
31:3 . Додека на грешник е уште
далеку од на Татково куќа, трошење
неговиот супстанција во а чудно
земја, на Татково срцето е копнеж
над него; и секој копнеж разбуден во
душата да се врати кај Бога е само
нежното молење на Неговиот Дух,
додворување, молење, цртање на
скитник до неговиот Татково срцето
на љубов.

Со богатите ветувања од
Библијата пред вас, можете ли да
дадете место до сомнеж? Може ти
верувајте тоа кога на сиромашен
грешник копнее до враќање, копнее

до напуштаат неговиот гревови, на Господи строго задржува него од доаѓање до Неговиот стапалата во покајание? Далеку со такви мисли! Ништо може повреден вашиот свој душа повеќе отколку до забавуваат такви а зачнувањето на нашите рајски Татко. Тој мрази грев, но Тој сака на грешник, и Тој даде Самиот во на лице на Христос, тоа сите СЗО би може биди зачувани и имаат вечен блаженство во на царството на слава. Што можеше да се употреби посилен или понежен јазик од Тој избра во што да ја изрази својата љубов кон нас? Тој изјавува, „Може ли жената да го

заборави своето дете што цица, кое не треба да го има сочувство на син на неа утробата? да, тие може заборави, уште ќе Јас не заборави тебе." Исаија 49:15 .

Гледајте нагоре, вие што се сомневате и треперите; зашто Исус живее до направи посредување за нас. Благодарам Бог за на подарок на Неговиот мил Сине и

молете се тоа Тој може не имаат умрел за ти во залудно. На Дух поканува ти денес. Дојдете со вашиот целина срцето до Исус, и ти може побарување Неговиот благослов.

Додека ги читате ветувањата, запомнете дека тие се израз на неискажлива љубов и сожалување. Големото срце на Бесконечната љубов е нацртано кон грешникот со безгранично сочувство. „Имаме откуп преку Неговиот крв, на простување на гревови“.

Ефесјаните 1:7 . Да, само верувајте тоа Бог е вашиот помошник. Тој сака до врати Неговиот морална

слика кај човекот. Додека се приближувате кон Него со исповед и покајание, Тој ќе цртаат во близина до ти со милост и простување.

Поглавје 7 - На Тест на ученик

„Ако некој е во Христа, тој е ново создание: старите работи се починале, сè стана ново.“ 2 Коринтјани 5:17 .

Едно лице можеби нема да може да го каже точното време или место или трага целиот синџир на околности во процесот на конверзија; но ова не докажува дека не е преобратен. Христос му рекол на Никодим: „Ветерот дува каде што сака, а ти го слушаш звукот од

него, но не можам да кажам од каде доаѓа и каде оди: така е сите тоа е роден на на Дух.” Џон 3:8 . Допаѓа на ветер, кои е невидливи, уште на ефекти на кои се јасно видено и чувствував, е на Дух на Бог во нејзиниот работа врз на човечки срцето. Тоа регенерирачки моќ, кои бр човечки окото може види, раѓа а нов животот во на душа; создава ново битие според Божјиот лик. Додека работата на Духот е тивок и незабележлив, неговите ефекти се очигледни. Ако срцето е обновен од Божјиот Дух, животот ќе сведочи на фактот. Додека ние не можеме да направиме ништо за да ги

промениме нашите срца или до донесе самите себе во хармонија со Бог; додека ние мора не доверба на сите до самите себе или нашите добро работи, нашите живее ќе открива дали благодатта Божја живее во нас. Ќе се види промена во карактерот, навиките, определбите. Контрастот ќе биде јасен и одлучи помеѓу што тие имаат бил и што тие се. На

[54] карактерот се открива, не со повремени добри дела и повремени злодела, но од страна на на тенденција на на вообичаено зборови и делува.

Вистина е дека може да има

надворешна исправност на депортирањето без на обновување силата на Христос. На љубов на влијание и желбата за почит на другите може да произведе добро уреден живот. Самопочитта може да не наведе да избегнеме појава на зло. Себичен срцето може да изврши дарежливи дејства. Со кои средства, тогаш, ќе утврди чиј страна ние се на?

Кој има срце? Со кого се нашите мисли? Од кои прават ние љубов до разговараат? СЗО има нашите најтопло наклонетоста и нашите најдобар енергии? Ако ние се Христов, нашите мисли се со Него,

и нашите

најслатките мисли се за Него. Сè што имаме и сме е посветено Него. Ние копнееме да го носиме Неговиот лик, да го дишеме Неговиот дух, да ја вршиме Неговата волја и ве молам Него во сите работи.

Оние кои ќе станат нови суштества во Христа Исуса ќе изродат плодовите на Духот, „љубов, радост, мир, долготрпеливост, благост, добрина, вера, кроткост, воздржаност“ . Галатјаните 5:22, 23 . Тие повеќе нема да се обликуваат според бившите похоти, туку со верата на Синот Божји ќе ги следат Неговите

стапки, размислуваат Неговиот карактер и очистете се како што е Тој чист. Работите некогаш мразеле, сега ги сакаат, а работите што некогаш ги сакале омраза. Гордите и самоуверените стануваат кротки и понизни по срце. Суетното и надмоќното станува сериозно и ненаметливо. На пијаните стануваат трезни, а расипниците чисти. Залудните обичаи и модата на на светот се поставени настрана. христијаните ќе бараат не на „надворешно украсување“, но „скриениот човек на срцето, во она што е не расиплива, дури на украс на а кроток и тивко дух“. 1

Петар 3:3, 4 .

Нема докази за вистинско покајание освен ако тоа не функционира реформација. Ако го врати залогот, дај повторно дека ограбил, признаат неговиот гревови, и љубов Бог и неговиот колега мажи, на грешник може биди сигурно тоа тој има помина од смрт до животот.

Кога, како греши, грешен суштества, ние дојди до Христос и стане учесници во Неговата простувачка благодат, љубовта извира во срцето. Секој товарот е лесен, зашто јаремот што го наметнува Христос е лесен. Должност станува задоволство, а

жртвувањето задоволство. Патот кој порано се чинеше обвиткан во темнина, станува светла со греди од Сонцето на праведност.

Убавината на Христовиот карактер ќе се види во Неговиот следбеници. Неговото задоволство беше да ја врши волјата Божја. Љубов кон Бога, ревност за Неговиот слава, беше на контролирање моќ во нашите Спасителот животот. Љубов разубавен и облагородени сите Неговиот акции. Љубов е на Бог. На неосветеното срце не може да потекнува или да го произведе. Се наоѓа само во срцето каде што

царува Исус. „Ние сакаме, затоа што Тој најпрво засака ние“. 1 Јован 4:19 , Р.В. Во срцето обновено од божествената благодат, љубов е принципот на дејствување. Го модифицира карактерот, управува со импулси, контроли на страсти, покорува непријателство, и облагородува на наклонетоста. Оваа љубов негувана во душата го засладува животот и бараки а рафинирање влијание на сите наоколу.

Таму се два грешки против кои на децата на Бог - особено - ларли тие СЗО имаат само дојди до доверба во Неговиот благодат - особено потреба до чувар. На прво, веќе живеел врз, е тоа на гледајќи до нивните свој работи, верувајќи до било што тие може направи, до донесе самите себе во хармонија со Бог. Тој СЗО е обидувајќи се до стане свети од страна на неговиот сопствени работи во чувањето на законот, се обидува неможност. Сите тоа човек може направи без Христос е загадена со себичност и грев. Тоа е на милоста на Христос сам, преку

вера, тоа може направи нас свети.
Спротивна и не помалку опасна
грешка е тоа верување во Христа
изданија мажите од чување на закон
на Бог; тоа бидејќи од страна на
вера сам ние стане учесници на на
милоста на Христос, нашите работи
имаат ништо

до направи со нашите откупување.

Но известување овде тоа
послушност е не а само надворешно
усогласеност, туку службата на
љубовта. Божјиот закон е израз на
Неговото природата; тоа е
лицетворение на големиот
принцип на љубовта и оттука е на
основа на Неговиот влада во рајот и
земјата. Ако нашите срца се

обновена во на подобие на Бог, ако на божествена љубов е имплантирани во душата, нема ли да се спроведува Божјиот закон во животот? Кога принципот на љубовта се всадува во срцето, кога човекот се обновува после на слика на Него тоа создаден него, на нов завет ветување е исполнето, „Јас ќе стави Мојата законите во нивните срца, и во нивните умови ќе Јас ги пишувам“. Евреите 10:16 . И ако законот е напишан во срцето, нема да го обликува животот?

Послушност-службата и верноста на љубовта - е вистински знак на ученик. Така Писмото вели: „Ова е

на љубов на Бог, тоа ние задржи
Неговиот заповеди“. „Тој тоа вели,
Јас Го познавам и не ги пази
Неговите заповеди, лажливец е и
вистина е не во него.“ 1 Јон 5:3 ;
2:4 . Наместо тоа на ослободување
човек од

[60] послушност, тоа е вера, и вера
само, тоа прави нас учесници на на
милоста на Христос, кои
овозможува нас до направи
послушност.

Ние не заработуваме спасение со
нашата послушност; зашто
спасението е бесплатен дар Божји,
да се прими со вера. Но,
послушноста е плод на вера.

„Знаете дека Тој се јави за да ни ги земе гревовите; и во Него нема грев. Кој пребива во Него не греши: кој и да е гревот не Го видел, ниту Го познавал.“ 1. Јованово 3:5, 6 . Еве е на вистина тест. Ако ние придржуваат во Христос, ако на љубов на Бог пребива во нас, нашите чувства, нашите мисли, нашите цели, нашите постапки, волја да биде во склад со волјата Божја како што е изразено во заповедите на Неговиот свети закон. „Малку деца, нека не човек измами ти: тој тоа

прави праведност е праведен, дури како Тој е праведен“. 1 Џон 3:7 .

Праведноста е дефинирана со стандардот на Божјиот свет закон, како изразени во на десет прописи дадена на Синај.

Тоа т.н вера во Христос кои професии до ослободување мажите од обврската за послушност кон Бога не е вера, туку претпоставка.

„Од страна на милоста се вие зачувани преку вера“. Но „верата, ако тоа има не работи, е мртви.“

Ефесјаните 2:8 ; Џејмс 2:17 . Исус кажа на Самиот пред Тој дојде на земјата: „Ми се радувам да ја вршам твојата волја, Боже мој: да, Твојот

закон е во моето срце.” Псалм 40:8 .

И непосредно пред Тој повторно да се вознесе на небото Тој изјави: „Ги запазив заповедите на Мојот Татко и останете во Неговата љубов“. Јован 15:10 . Писмото вели: „Со ова правиме знае тоа ние знае Него, ако ние задржи Неговиот заповеди. Тој тоа

вели тој пребива во Него би требало самиот себе исто така така до прошетка дури како Тој одеше“. 1 Џон 2:3-6 . „Бидејќи Христос исто така претрпеле за ние, оставајќи нè ан пример, тоа вие треба да следат Неговиот чекори“. 1 Петар 2:21 .

На состојба на вечен животот е

сега само што тоа секогаш има бил,
- само што тоа беше во Рај пред на
падне на нашите прво пар- енти, -
совршено послушност кон законот
на Бог, совршено праведност. Ако
вечен живот беше даден под кој
било услов помалку од ова, тогаш
случајот лутина на на целиот
универзум би бидат загрозени.
Патот би биди отворени за грев, со
сите нејзиниот воз на тешко и
мизерија, до биди овековечен. Беше
можно за Адам, пред на есен, до
форма а праведен карактер од
страна на послушност до Божји
закон. Но тој не успеа до направи
ова, и биди- причина на неговите

грев нашите природи се паднат и ние не може направим самите себе праведен. Бидејќи сме грешни, несвети, не можеме совршено да го послушаме свети закон. Ние имаат бр праведност на нашите свој со кои до се среќаваат на побарувањата на на закон на Бог. Но Христос има направени а начин на бегство за нас. Тој живеел на земјата среде испитувања и искушенија такви како ние имаат до се среќаваат. Тој живеел а безгрешен животот. Тој умрел за ние, и сега Тој понуди до земете нашите гревови и даде нас Неговиот праведност. Ако ти даде себе си до Него, и прифати Него

како вашиот Спасител, тогаш,
грешен како вашиот животот може
имаат бил, за Неговиот доброто ти
се евидентирани праведен. Христов
карактер стои во место на вашиот
карактер, и ти се прифатени
пред Бог само како ако ти имаше не
згрешил.

Повеќе од ова, Христос го менува
срцето. Тој останува во твоето срце
со вера. Вие треба да ја одржите
оваа врска со Христос до вера и на
континуирано се предаде на вашиот
ќе до Него; и така долго
како ти направи ова, Тој ќе работа во ти
да ќе и да направиш според до

Неговиот добро задоволство. Значи ти може рече, „На животот кои Јас сега во живо во телото го живеам со верата на Божјиот Син, кој ме возљуби и Се даде Себеси за мене“. Галатјаните 2:20 . Така Исус им рече на Своите ученици: „Не зборувате вие, туку Духот на вашиот Отец кој зборува во тебе.“ Матеј 10:20 . Тогаш, кога Христос работи во вас, ќе го направите тоа манифестирајте го истиот дух и правете ги истите добри дела-дела на праведност, послушност.

Значи, немаме ништо во себе со што да се пофалиме. Ние имаме нема основа за самовозвишување.

Нашата единствена основа на надеж е во праведност на Христос импутирана до ние, и во тоа ковано од страна на Неговиот Дух работејќи во и преку нас.

Кога зборуваме за вера, постои разлика што треба да биде на товар во умот. Таму е а љубезен на верување тоа е целосно различни од вера. Постоенето и моќта на Бога, вистината на Неговото слово, се факти тоа дури Сатаната и неговиот домаќини не може на срцето негираат. На Библијата вели дека „и ѓаволите веруваат и треперат;“ но ова не е вера. Јаков 2:19 . Онаму каде што не постои само верување

во Божјото слово, туку а
потчинување на волјата кон Него;
каде што срцето му е предадено,
наклонетоста врз Него, постои вера
- вера која делува сака и ја
прочистува душата. Преку оваа вера
срцето се обновува според Божјиот
лик. И срцето кое во својата
необновена состојба е не предмет
до на закон на Бог, ниту едно
навистина може биди, сега
задоволства во неговите свети
заповеди, извикувајќи заедно со
псалмистот: „О, колку сакам Твојот
закон! тоа е моја медитација сите
денот ." Псалм 119:97 . И на
праведноста на законот се исполнува

во нас, „кои не одиме по месо, но после на Дух.“ Римјаните 8:1 .

Таму се тие СЗО имаат познат на помилување љубов на Христос и кои навистина сакаат да бидат Божји деца, но сепак го сфаќаат тоа нивниот карактер е несовршен, нивниот живот погрешен, и тие се подготвени да се сомневаат дали нивните срца се обновени од Светиот Дух. До такви Јас би рече, Дали не цртаат назад во очај. Ние ќе често мора да се поклониме и да плачеме пред нозете на Исус поради нашите недостатоци и грешки, но не сме за обесхрабрување. Дури и ако ние се надминат од страна на на

непријател, ние се не фрлија
исклучен, не напуштен и отфрлен
од Бога. Не; Христос е од десната
страна на Бога, кој исто така
посредува за нас. Возљубениот
Јован рекол: „Овие работи ви
пишувам, да не згрешите. И ако
некој згреши, ние имаме застапник
со на Татко, Исус Христос на
праведен“ . 1 Јон 2:1 .

И направи не заборава на зборови на Христос, „На Татко Самиот љубов ти.“ Џон 16:27 . Тој желби до врати ти до Самиот, до види Неговиот свој чистота и светоста рефлектирана во ти. И ако ти ќе не принос себе си до Него, Тој тоа има започна а добро работа во ти ќе носат тоа напред до на ден на Исус Христос. Молете се повеќе жестоко; верувајте повеќе полно. Како ние дојди до недоверба нашите свој моќ, нека нас доверба на моќ на нашите Искупител, и ние ќе пофалби Него СЗО е на здравје на нашите лицето.

Колку поблиску се приближувате

до Исус, толку понеисправни ќе се појавите вашиот свој очи; за вашиот визија ќе биди појасно, и вашиот несовршености ќе биди видено во широки и различни контраст до Неговиот совршено природата. Ова е доказ дека сатанските заблуди ја изгубиле својата моќ; дека оживување влијание на на Дух на Бог е возбудувајќи ти.

Ниту една длабока љубов кон Исус не може да живее во срцето што го прави тоа не ја сфаќа сопствената грешност. Душата која се трансформира од милоста на Христос ќе се восхитуваат Неговиот божествена карактер; но ако ние

направи не види нашите свој морална деформитет, тоа е непогрешлив доказ тоа ние имаат не имаше а поглед на на убавина и извонредност на Христос.

Колку помалку гледаме да се цениме во себе, толку повеќе ќе се погрижиме почит во на бесконечна чистота и убавина на нашите Спасител. А поглед на нашата грешност нè води кон Оној кој може да прости; и кога душата, сфаќајќи ја нејзината беспомошност, посегнува по Христа, ќе открие Самиот на власт. Колку повеќе нашето чувство за потреба нè води кон Него и на словото Божјо, толку

повозвишени погледи ќе имаме за
Неговите карактер, и на повеќе
полно ние ќе одразуваат Неговиот
слика.

Поглавје 8 — Расте Горе Во Христос

На промена на срцето од страна на кои ние стане децата на Бог е во на Библијата изговорено на како раѓање. Повторно, тоа е споредено до на ртење на на добро семка посеан од страна на на сточар. Во допаѓа начин тие СЗО се само претворена до Христос се, „како новороденче младенчиња“, до „растат горе“ до на раст на мажите

и жените во Христос Исус. 1 Петар 2:2 ; Ефесјаните 4:15 . Или допаѓа на добро семка посеан во на Поле, тие се до расте нагоре и донесе четврт овошје. Исаија вели тоа тие ќе „биди повикани дрвја на праведност, на садење на на Господи, тоа Тој може биди прослави“. Исаија 61:3 . Значи од природно живот, илустрации се нацртано, до помош нас подобро до разбере на мистериозна вистини на духовно животот. Не сите мудрост и вештина на човекот може произведуваат животот во на најмал објект во природата. Тоа е само преку на животот кои Бог Самиот

има предаден, тоа или растение или животно може во живо. Значи тоа е само преку на животот од Бог тоа духовно животот е роден во срцата на мажите. Освен ако човекот не е „роден одозгора“, тој не може стане а учесник на на животот кои Христос дојде до даде. Џон 3:3 , маржа.

Како со живот, така тоа е со раст. Тоа е Бог СЗО носи на пупка да цвета и цветот да плод. Со Неговата сила семето се развива, „прво сечилото, па увото, потоа полната пченка во уво“. Марко 4:28 . А пророкот Осија вели за Израел дека „ќе расте како крин“. „Ќе оживеат

како пченка и ќе растат како пченка
винова лоза“. Осија 14:5, 7 . И Исус
понуди нас "да се разгледа на
лилјани како
тие расте“. Лука 12:27 . На растенијата
и цвеќиња расте не од страна на
нивните свој грижата или
анксиозност или напор, но од
страна на примање тоа кои Бог има
наместен до министер до нивните
животот. На дете не може, од страна
на било кој анксиозност или
сопствена моќ, додајте го нејзиниот
раст. Не можете повеќе, од
анксиозност или напор од себе,
безбеден духовен раст. Растението,
детето, расте со примање од

ОКОЛИНАТА ОНА ШТО МУ СЛУЖИ
НЕГОВИОТ ЖИВОТ — ВОЗДУХ, СОНЦЕ И
ХРАНА. ЗА ШТО СЕ ОВИЕ ДАРОВИ НА
ПРИРОДАТА ЖИВОТНО И РАСТЕНИЕ,
ТАКОВ Е ХРИСТОС ЗА ОНИЕ КОИ СЕ
НАДЕВААТ ВО НЕГО. ТОЈ Е НИВНИТЕ
„ВЕЧЕН СВЕТЛИНА“, „А СОНЦЕ И
ШТИТ“. ИСАИЈА 60:19 ; ПСАЛМ

84:11 . Тој ќе биди како „на роса до Израел“ . „Тој ќе дојди надолу допаѓа дожд врз на искосена трева“ .
Осија 14:5 ; Псалм 72:6 . Тој е на живеење вода, „на Леб на Бог кои доаѓа надолу од рајот,
и дава животот до на светот“ . Џон 6:33 .

Во неспоредливиот дар на Неговиот Син, Бог го опколил целото свет со атмосфера на благодат реална како воздухот што циркулира наоколу на глобус. Сите СЗО изберете до дише ова животворна атмосфера- сферата ќе живее и ќе порасне до растот на мажите и жените во Христос Исус.

Како на цвеќе се врти до на сонце,

тоа на светла греди може помош во
усовршувајќи ја нејзината убавина
и симетрија, па затоа треба да се
свртиме кон Сонцето на
праведноста, за да нè осветли
небесната светлина, што нашите
карактер може биди развиена во на
подобие на Христос.

Исус го поучува истото кога вели:
„Бидете во Мене и јас во ти. Како
на гранка не може мечка овошје на
самиот себе, освен тоа придржуваат
во на
винова лоза; бр повеќе може ти, освен
вие придржуваат во Јас.... Без Јас вие
може направи ништо.“ Јован 15:4, 5 .
Ти си само како зависни врз Христос,

со цел да се живее свет живот, како што е гранката на родителскиот фонд за раст и плодноста. освен од Него ти имаат бр животот. Вие немаат моќ да се спротивстават на искушението или да растат во благодатта и светоста. Пребивајќи во Него, може да процветате. Извлекувајќи го својот живот од Него, нема да овенеш ниту да бидеш бесплоден. Ќе бидеш како засадено дрво од страна на реките на вода.

Многумина имаат идеја дека мора да направат некој дел од работата сам. Тие имаат доверлив во Христос за на простување на грев, но сега

тие бараат од страна на нивните свој напорите до во живо во право. Но секој такви напор мора да пропадне. Исус вели: „Без Мене не можете да направите ништо“. Нашиот раст во милоста, нашите радост, нашите корисност, - сите зависат врз нашите синдикатот со Христос. Тоа е преку заедништво со Него, секојдневно, секој час, - со пребивање Него - тоа ние се до расте во милоста. Тој е не само на Автор, но на Финишер на нашите вера. Тоа е Христос прво и последен и секогаш. Тој е до биди со ние, не само на на почеток и на крај на нашите курс, но на секој чекор од

патот. Давид вели: „Секогаш го поставувам Господа пред јас: бидејќи Тој е на мојот право рака, Јас ќе не биди се пресели.“ Псалм 16:8 .

Дали прашувате: „Како да останам во Христа? На ист начин како што сте Го примиле на почетокот. „Како што го примивте Христос Исус Господ, така прошетка вие во Него“. „На само ќе живеј од вера“.

Колосјаните 2:6 ; Евреите 10:38 . Ти се предаде на Бога, да бидеш Него во целост, да му служиш и да Му се покоруваш, а ти го зеде Христос како свој Спасител. Вие би можел не себе си искупи за вашиот гревови или промена вашиот срце; но откако се предадовте на Бога, верувате дека Тој за Заради Христос го направи сето тоа за тебе. Со *вера* станавте Христови и со вера треба да растеш во Него - со давање и земање. Ти си до *даде* сите, - ваши срце, вашиот *ќе*, вашиот услуга, - дава себе си до Него до послушајте сите Неговиот барања; и ти мора *земете* сите -

Христос, на полнота на сите
благослов, до придржуваат во
вашиот срце, до биди вашиот сила,
твојата праведност, твојот вечен
помошник - да ти даде моќ
послушајте.

Посветете му се на Бога наутро;
направете го ова ваше уште првата
работа. Твојата молитва нека биде:
„Земи ме, Господи, во целост
Твојот. Јас лежеше сите мојот
планови на Твојот стапалата.
Користете јас денес во Твојот
Сервис. Придржувајте се со јас, и
нека сите мојот работа биди ковано
во Тебе." Ова е а дневна работа.
Секое утро посветете му се на Бога

за тој ден. Препуштете му ги сите
ваши планови Нему, за да бидат
спроведени или откажани како
Негови промислата ќе покаже. Така
од ден на ден може да го давате
своето животот во на раце на Бог, и
на тој начин вашиот животот ќе
биди лиен повеќе и повеќе после на
животот на Христос.

Животот во Христа е живот на
спокојство. Можеби нема екстаза на
чувство, но треба да има постојана,
мирна доверба. Вашата надеж не е
во себе; тоа е во Христа. Вашата
слабост е соединета со Неговата
сила, твоето незнаење за Неговата
мудрост, твојата изнемоштеност за

Неговата издржливост може. Значи, не треба да гледате во себе, да не дозволите умот да живее врз себе, но погледнете до Христос. Нека на умот живеам врз Неговиот љубов, врз на убавина, на совршенство, на Неговиот карактер. Христос во Неговиот самоодрекување, Христос во Своето понижување, Христос во Неговата чистота и светост, Христос во Неговата неспоредлива љубов - ова е тема за размислување на душата. Тоа е љубовта кон Него, копирањето на Него, целосно зависно од Него ти се до биди трансформиран во Неговиот подобие.

Исус вели: „Бидете во Мене“ .
Овие зборови ја пренесуваат идејата
за одмор, стабилност, доверба.
Повторно Тој поканува, „Дојди до
Јас, ... и Јас ќе да ти одмори.“ Матеј
11:28 . Зборовите на псалмистот
изразуваат истата мисла: „Почивај
во Господа и трпеливо чекај Него“ .
И Исаија дава на уверување, „Во
тишина и во доверба ќе биди твоја
сила“ . Псалм 37:7 ; Исаија 30:15 .
Овој одмор не се наоѓа во
неактивност; за во на Спасителот
покана на ветување на одмор е
обединети

со на јавете се до пороѓај: „Земи Мојата јарем врз ти: и вие ќе најдете одмори.“ Матеј 11:29 . Срцето што потполно почива на Христа ќе биди повеќето искрено и активни во пороѓај за Него.

Кога умот се задржува на себе, тој се оддалечува од Христа, на извор на силата и животот. Оттука е Сатаната постојан напор да го оттргне вниманието од Спасителот и на тој начин да го спречи соединување и заедница на душата со Христа. Задоволствата на светот, животните грижи и збунетости и таги, грешките на другите, или твои сопствени грешки и несовршености

- на која било или на сите од нив ќе сака барај да го пренасочиш умот. Немојте да бидете заведени од неговите уреди. Многумина кои се навистина совесни и кои сакаат да живеат за Бога, тој премногу често води до живеам врз нивните свој грешки и слабости, и на тој начин од страна на одвојувајќи ги од Христос, тој се надева дека ќе ја добие победата. Би требале не направи себе на центар и се занесе анксиозност и страв како до дали ќе се спасиме. Сето тоа ја одвраќа душата од Изворот на нашата сила. Посветете му ја чувањето на вашата

душа на Бога и верувајте во него
Него. Зборувај и размислувај за
Исус. Нека се изгуби себеси во
Него. Отфрли ги сите сомнеж;
отфрли ги твоите стравови. Кажи со
апостол Павле: „Јас живеам; уште
не Јас, но Христос живее во мене, а
животот што сега го живеам во тело
јас живеј со верата на Божјиот Син,
Кој ме возљуби и се предаде Себеси
за мене.” Галатјаните 2:20 . Почивај
во Бога. Тој е способен да го задржи
она што сте Му се обврзале. Ако
сакаш да се оставиш во Негови
раце, Тој ќе те извлече повеќе од
победник преку Оној што има сакан
ти.

Кога Христос ја зеде човечката природа на Себе, Тој го врза човештвото до Самиот од страна на а вратоврска на љубов тоа може никогаш биди скршен од страна на било кој моќ спаси изборот на самиот човек. Сатаната постојано ќе прикажува привлечност да нè поттикне да ја прекинеме оваа врска - да избереме да се одделиме од Христос. Тука треба да гледаме, да се трудиме, да се молиме, тоа ништо не може да не наведе да *избереме* друг господар; зашто ние сме секогаш слободно да го направиме тоа. Но, да ги задржиме нашите очи вперени кон Христос и Тој ќе

зачувај нас. Гледајќи до Исус, ние се безбедно. Ништо може кубење ние надвор од Неговата рака. Во постојано гледање на Него, ние „се менуваме во ист лик од слава во слава, како и од Духот на Господи.“
2 Коринтјаните 3: 18 .

На тој начин раните ученици ја стекнале својата сличност со мил Спасител. Кога тие ученици слушнале на зборови на Исус, тие чувствуваа нивните потреба на Него. Тие бараше, тие пронајден, тие следеше

Него. Тие беа со Него во куќата, на масата, во плакарот, во полето. Секојдневно беа со Него како ученици со учител примање од Неговиот усните лекции на свети вистина. Тие погледна до Него, како слуги на својот господар, да ја научат својата должност. Тие ученици беа мажите „подложени на страсти какви што сме ние“. Јаков 5:17 . Тие го имаа исто битка со грев до борба. Тие потребни на исто милоста, во со цел до во живо а свети животот.

Дури и Џон, на сакана ученик, на еден СЗО повеќето полно рефлектирана сличноста на

Спасителот, природно не ја поседуваше таа убавина на карактерот. Тој не само што беше самоуверен и амбициозен за чест, но напорен, и огорчен под повреди. Но како на карактер на на Божествена Еден беше манифестирани до него, тој видов неговиот свој недостаток и беше понизен од знаењето. Силата и трпението, на моќ и нежност, величественост и кроткост, што ги виде во секојдневниот живот на Синот Божји, ја исполни неговата душа со восхит и љубов. Ден од страна на ден неговиот срцето беше извлечен надвор кон Христос,

додека тој изгубени видот на себе во љубов за неговиот Господар.

Неговиот огорчен, амбициозен темперамент беше попушти до на калапи моќ на Христос. На

регенерирачки влијанието на Светиот Дух го обновило неговото срце. Моќта на Христовата љубов изврши преобразба на карактерот.

Ова е сигурен резултат на соединувањето со Исус. Кога Христос престојува во срцето, на се трансформира целата природа.

Христовиот Дух, Неговата љубов, го омекнува срце, покорува на душа, и покренува на мисли и желби кон Бог и рајот.

Кога Христос се вознесе до рајот, на смисла на Неговиот присуство беше уште со Неговите следбеници. Тоа беше лично присуство, полно со љубов и светлина. Исус, Спасителот, кој одеше, зборуваше и се молеше со нив, СЗО имаше изговорено надеж и удобност до нивните срца, имаше, додека пораката за мир сè уште беше на Неговите усни, беше земена од нив во рајот, и на тонови на Неговиот глас имаше дојди назад до нив, како на облак на ангели примени Тој - „Ете, Јас сум со ти секогаш, дури и до крајот на светот“. Матеј 28:20 . Тој имаше се вознесе на небото во форма на човечност. Тие знаеја дека

Тој беше пред Божјиот престол,
нивниот Пријател и Спасител сè
уште; тоа Неговите симпатии беа
непроменети; со кои и понатаму се
поистоветувал човештвото кое
страда. Тој ги презентираше пред
Бога заслугите на Неговиот свој
скапоцени крв, покажувајќи
Неговиот ранет раце и стапала, во
сеќавање на на цена Тој имаше
платен за Неговиот откупени. Тие
знаеше

дека се вознел на небото за да им подготви места и тоа Тој би дојди повторно и земете нив до Самиот.

Како што се сретнаа заедно по воздигнувањето тие беа желни присутни нивните барања до на Татко во на име на Исус. Во свечена стравопочит тие се поклонија во молитва, повторувајќи го уверувањето: „Што и да е ќе побарате од Отецот во Мое име, Тој ќе ви даде. Досега имаат вие праша ништо во Мојата име: прашај, и вие ќе примаат, тоа вашиот радост може биди полна.“ Џон 16:23, 24 . Тие продолжен на рака на вера повисоко и повисоко со на моќно аргумент,

„Тоа е Христос тоа умре, да, тој воскресна, кој е дури оддесно на Бог, СЗО исто така прави посредување за ние“. Римјаните 8:34 . И Духовден донесе нив на присуство на на Утешител, на кого Христос рекол: „Тој ќе биде во вас“. И Тој понатаму рече: „Тоа е целисходно за ти тоа Јас оди далеку: за ако Јас оди не далеку, на Утешител нема да дојде кај вас; но ако заминам, ќе Го испратам кај вас“. Јован 14:17 ; 16:7 . Отсега, преку Духот, Христос требаше да остане постојано во срцата на Неговите деца. Нивното соединување со Него беше поблиску отколку кога Тој

лично беше со нив. Светлината и љубовта, и преку нив блесна силата на вселениот Христос, така што мажите, гледајќи, „се восхитуваа; и тие зеле знаење за нив, тоа тие имаше бил со Исус.“ Дела 4:13 .

Сè што беше Христос за учениците, Тој сака да биде за Неговите децата денес; за во тоа последен молитва, со на малку бенд на ученици се собра околу Него, Тој рече: „Ниту се молам само за овие, туку за нив исто така кои ќе верувајте на Јас преку нивните збор“. Џон 17:20 часот .

Исус се молеше за нас и побара да бидеме едно со нас Него, како што е

едно со Отецот. Каков синдикат е ова! На Спасителот рекол за Себе: „Синот не може да направи ништо од Себе; „Таткото што живее во Мене, Тој ги врши делата“. Јован 5:19 ; 14:10 часот . Тогаш, ако Христос живее во нашите срца, Тој ќе работи во нас „И да сакаме и да правиме по Негово добро задоволство“. Филипјаните 2:13 . Ние ќе работи како што работел Тој; ќе го манифестираме истиот дух. И на тој начин, љубовен Него и придржувајќи се во Него, ние ќе „растат нагоре во Него во сите работи, кои е на глава, дури Христос.“ Ефесјаните 4:15 .

Поглавје 9 - На Работа и на Животот

Бог е на извор на животот и светлина и радост до на универзум. Допаѓа зраци на светлина од на сонце, допаѓа на потоци на вода пукање од а жива пролет, од Него течат благослови кон сите Негови созданија. И каде и да е на животот на Бог е во на срца на мажи, тоа ќе проток надвор до други во љубов и благослов.

Радоста на нашиот Спасител беше во издигнувањето и откупувањето на паднатите мажите. За ова Тој броени не Неговиот животот мил до Самиот, но издржа крстот, презирајќи го срамот. Така, ангелите секогаш се занимаваат со работа - за среќата на другите. Ова е нивната радост. Она што е себично срцата би ја сметале за понижувачка служба, служењето на оние кои се бедни и во секој поглед инфериорни по карактер и ранг, е дело на безгрешни ангели. Духот на Христовата самопожртвувана љубов е духот што го проникнува небото и е самата суштина на неговото

блаженство. Ова е духот што ќе го поседуваат Христовите следбеници, делото што тие ќе направи.

Кога љубовта Христова е вградена во срцето, како слатка мирис тоа не може биди скриени. Нејзините свети влијание ќе биди чувствував од страна на сите со кого ние дојди во контакт. На дух на Христос во на срцето е допаѓа а пролет во на пустина, тече до освежи сите и правење тие СЗО се подготвени до загинат, желни до пијат на на вода на животот.

Љубов до Исус ќе биди манифестирани во а желба до работа како Тој

работеше за благослов и издигнување на човештвото. Тоа ќе води за љубов, нежност и сочувство кон сите наши суштества рајски Татково грижата.

На Спасителот животот на земјата беше не а животот на леснотија и посветеност кон Себе, но Тој се трудеше со упорен, сериозен, неуморен напор за на спасението на изгубени човештвото. Од на менаџер до Голгота Тој следеше на патека на самоодрекување и бараше не до биди ослободен од макотрпна задачи, болно патувања и исцрпувачки грижата и пороѓај. Тој кажа, „Синот човечки не дојде да

му служат, туку да служи, и до даде
Неговиот животот а откупнина за
многу.” Метју 20:28 . Ова беше на
еден одлично објект на Неговиот
животот. Сè друго беше секундарно
и

потчинети. Неговото месо и пијалок беше да ја врши волјата Божја и да заврши Неговиот работа. Себе и личен интерес имаше бр дел во Неговиот пороѓај.

Така ќе бидат и оние кои се учесници во Христовата благодат подготвени до направи било кој жртва, тоа други за кого Тој умрел може споделување небесниот дар. Тие ќе направат се што можат за да го направат светот подобар за нивниот престој во него. Овој дух е сигурен израсток на една душа навистина претворена. бр порано прави еден дојди до Христос отколку таму е роден во неговото

срце сака да им стави до знаење на другите каков скапоцен пријател е тој има пронајден во Исус; на зачувува и осветување вистина не може биди затвори горе во неговото срце. Ако сме облечени во Христовата праведност и се пополнети со на радост на Неговиот живеалиште Дух, ние ќе не биди способни до држете нашите мир. Ако ние имаат вкуси и видено тоа на Господи е добро ќе имаме што да кажеме. Како Филип кога го најде Спасител, ние ќе покани други во Неговиот присуство. Ние ќе бараат до присутни до нив на атракции на

Христос и на невидена реалности на
на светот до дојди. Таму ќе биди ан
интензитет на желба до следат во
патот по кој чекорел Исус. Ќе има
сериозен копнеж дека тие околу нас
може „да го видиме Јагнето Божјо,
кое го зема гревот на на светот“.
Џон 1:29 .

И напорот да се благословат
другите ќе реагираат во благослови
врз нашите самите себе. Ова беше
целта на Бог да ни даде дел да
дејствуваме во план за откуп. Тој им
даде на мажите привилегија да
станат учесници на на божествена
природата и, во нивните пресврт, на
дифузно благослови до нивните

колега мажите. Ова е на највисоко чест, на најголем радост, тоа можно е Бог да им подари на луѓето. Оние кои на тој начин стануваат учесници во трудови на љубов се донесе најблискиот до нивните Создател.

Бог може имаат посветена на порака на на госпел, и сите на работа на љубовен министерство, до на рајски ангели. Тој може имаат вработен други значи за остварување Неговиот цел. Но во Неговиот бескрајна љубов Тој избра да не направи соработници со Себе, со Христос и ангелите, за да го споделиме благословот, радоста, духовно подигање, кои резултати од

ова несебичен министерството.

Ние се донесе во сочувство со Христос преку на дружење на Неговиот страдања. Секој дејствуваат на самопожртвуваност за на добро на други го зајакнува духот на добродетелта во срцето на давателот, здружувајќи го повеќе тесно до на Искупител на на светот, СЗО "беше богат, уште за вашиот сака ... стана сиромашен, тоа вие преку Неговиот сиромаштија можеби

богати“ . 2 Коринтјаните 8:9 . И тоа е само како ние на тој начин исполни на божествена

цел во нашите создавањето тоа животот може биди а благослов до нас.

Ако ти ќе оди до работа како Христос дизајни тоа Неговиот ученици ќе, и придобијте души за Него, ќе почувствувате потреба од подлабоко искуство и поголемо знаење во божествените работи, и глад и жед по праведноста. Ќе се молите пред Бога, и вашата вера ќе биди зајакната, и вашиот душа ќе пијат подлабоко нацрти на на добро на спасението. Соочувањето со противење и искушенија ќе ве доведе до тоа Библијата и

молитвата. Ќе растете во благодатта и знаењето за Христос, и ќе развиваат а богат Искуство.

Духот на несебичен труд за другите дава длабочина, стабилност и Слично на Христос убавина до на карактер, и носи мир и среќа до нејзиниот поседувач. На аспирации се покачена. Таму е бр соба за мрзливост или себичност. Оние кои на тој начин ги практикуваат христијанските благодати ќе расте и ќе стане силна до работа за Бог. Тие ќе имаат јасни духовни перцепции, стабилна, растечка вера и зголемена моќ во молитва. На Дух на Бог, се движат врз нивните дух, повици

напред светите хармонии на душата како одговор на божествениот допир. Оние СЗО на тој начин посветат самите себе до несебичен напор за на добро на други се повеќето сигурно работејќи надвор нивните свој спасението.

Единствениот начин да растете во благодатта е да го правите тоа незаинтересирано многу работа што Христос ни ја заповеда - да се ангажираме, на степен на нашите способност, во помагајќи и благослов тие СЗО потреба на помош ние може даде нив. Сила доаѓа од страна на вежбање; активност е на многу состојба на

живот. Оние кои се трудат да одржат христијански живот од страна на пасивно прифаќање на благослови тоа дојди преку на значи на милоста, и прави ништо за Христос, се едноставно обидувајќи се до во живо од страна на јадење без работа. И во духовниот, како и во природниот свет, ова секогаш резултира со дегенерација и распаѓање. Човек кој би одбие до вежбање неговиот екстремитети би наскоро изгуби сите моќ до употреба нив. Така, христијанинот кој нема да ги употребува своите од Бога дадени моќи не само не успева да порасне во Христа, но ја губи

силата што тој веќе имаше.

На црквата на Христос е Божји назначен агенција за на спасението на мажите. Неговата мисија е да го пренесе евангелието во светот. И на обврска почива врз сите христијаните. сите, до на степен на неговиот талент и можност, е до исполни на Спасителот комисија. На љубов на Христос, откриени до ние, прави нас должниците до сите СЗО знае

Тој не. Бог ни дал светлина, не само за себе, туку за да пролееме врз нив.

Ако Христовите следбеници беа будни на должност, ќе имаше илјадници каде таму е еден денес прогласувајќи на госпел во незнабошци земјиште. И сите што не можеа лично да се вклучат во работата, би но сепак одржувајте го со нивните средства, нивното сочувство и нивните молитви. И во христијанинот би имало многу посериозен труд за душите земји.

Не треба да одиме во паганските земји, па дури и да го напуштиме тесниот круг на домот, ако таму е нашата должност, за да работиме

Христос. Ова можеме да го направиме во домашниот круг, во црквата, меѓу тие со кого ние соработник, и со кого ние направи бизнис.

На поголемо дел на нашите Спасителот животот на земјата беше потрошени во трпелив макотрпна работа во на столарски продавница на Назарет.

Министерство ангели присуствуваа на Господи на животот како Тој одеше страна од страна на страна со селани и работници, непризнаени и непочестени. Тој беше како верно исполнување Неговиот мисија додека работејќи на Неговиот смирен трговија

како кога Тој исцели на болен или одеше по брановите на Галилеја кои ги фрли бурата. Така во најскромните должности и најниските позиции во животот, можеме да одиме и работа со Исус.

На апостол вели, „Нека секој човек, при што тој е повикан, во него останете со Бога“. 1

Коринтјаните 7:24 . Бизнисменот може да спроведе неговиот бизнис на начин што ќе го прослави неговиот Господар поради неговиот верност. Ако е вистински следбеник на Христос, тој ќе ја носи својата религија во сè што се прави и откриј им го на луѓето Христовиот дух. На

механичар може биди а вредни и верен претставник на Него кој се трудел во ниските слоеви меѓу галилејските ридови. Секој што го именува Христовото име треба да работи така што другите, гледајќи ги неговите добри дела, може да се наведе да го прослави нивниот Творец и Искупител.

Многумина се оправдаа од тоа да им ги дадат своите подароци Христовата служба затоа што другите биле опседнати од надредени донации и предности. На мислење има преовладуваше тоа само од оние кои се особено талентирани се бара да ги осветат

своите способности до на Сервис на Бог. Тоа има дојди до биди разбрани од страна на многу дека таленти се даваат само на одредена фаворизирана класа со исклучување на други СЗО на курс се не повикани врз до споделување во на маки или наградите. Но тоа не е толку застапено во параболата. Кога

господар на на куќа повикани неговиот
слуги, тој даде до секој човек *неговиот*
работа.

[83] Со а љубовен дух ние може
изведуваат животот најскромна
должности „како до Господ."

Колошаните 3:23 . Ако љубовта
Божја е во срцето, тоа ќе биде да се
манифестира во животот. Слаткиот
мирис на Христос ќе опкружува
ние, и нашите влијание ќе
подигнете и благослови.

Вие се не до чекај за одлично
прилики или до очекуваат
извонредна способности пред ти
оди до работа за Бог. Вие потреба
не имаат а мисла на што на светот

ќе размислете на ти. Ако вашиот дневно животот е а сведоштво до на чистота и искреност на вашиот вера, и други се убедени тоа ти желба до корист нив, вашиот напорите ќе не биди целосно изгубени. На најскромна и најсиромашните на на ученици на Исус може биди а благослов до други. Тие може не реализираат тоа тие се прави било кој посебен добро, но од страна на нивните несвесен влијание тие може започнете бранови на благослов тоа ќе се прошири и продлабочи, и на благословен резултати тие може никогаш знае додека на ден на

конечна награда. Тие направи не чувствуваат или знае тоа тие се прави било што одлично. Тие се не се бара до уморен самите себе со анксиозност за успех. Тие имаат само до оди напред тивко, прави верно на работа тоа Божји промисла доделува, и нивните животот ќе не биди во залудно. Нивните свој души ќе биди расте повеќе и повеќе во на сличност на Христос; тие се работници заедно со Бог во ова животот и се на тој начин фитнес за толку повисоко работа и на без сенка радост на на животот до дојди.

Поглавје 10 - А Знаење на Бог

Многу се начини на кои Бог се обидува да се создаде ни се познати и нè доведуваат во заедница со Него. Природата зборува до нашите сетила без престанок. На отворени срцето ќе биди импресиониран со на љубов и слава на Бог како откриени преку на работи на Неговиот раце. Увото што слуша може да ги слушне и разбере

комуникациите на Бог преку нештата на природата. Зелените полиња, високите дрвја, на пупки и цвеќиња, на поминување облак, на паѓање дожд, на цагорат поток, на слави на на небеса, зборуваат до нашите срца, и покани нас до стане запознаени со Него СЗО направени нив сите.

Нашиот Спасител ги врзал Своите скапоцени лекции со работите од природата. Дрвјата, птиците, цвеќињата на долините, ридовите, езерата, и прекрасните небеса, како и инцидентите и околината на дневно живот, беа сите поврзани со на зборови на вистина, така што

неговите лекции би можеле често да се потсетуваат на ум, дури и среде зафатен се грижи на машки животот на макотрпна работа.

Бог би имаат Неговиот децата цени Неговиот работи и воодушевување во на едноставно, тивко убавина со кои Тој има украсена нашите земски дома. Тој е љубител на убавото, а пред се тоа е надворешно привлечна Тој ја сака убавината на карактерот; Тој сака да негуваме чистота и едноставност, на тивко благодатите на на цвеќиња.

Ако ние ќе не слушај, Божји создаден работи ќе предаваат нас скапоцени лекции на послушност и доверба. Од

на ѕвезди тоа во нивните курсеви без
патека преку простор следат од
возраста до возраста нивните назначен
патека,
надолу до на најминутниот атом, на
работи на природата послушајте на
Создател ќе. И Бог се грижи за сè и
одржува сè што Тој има создадено.
Оној кој ги поддржува неброените
светови насекаде неизмерност, на
на исто време се грижи за на сака на
на малку кафеава врапче кое без
страв ја пее својата скромна песна.
Кога мажите излегуваат на нивниот
секојдневен труд, како кога се
занимаваат со молитва; кога лажат
долу ноќе, и кога стануваат наутро;

кога богатите човекот се гостува во
својата палата или кога сиромавиот
ќе ги собере своите деца за на
скудно табла, секој е нежно гледаше
од страна на на рајски

Татко. бр солзи се барака тоа Бог
прави не известување. Таму е бр
насмевка тоа Тој прави не марка.

Ако ние би но полно верувајте
ова, сите непотребно анксиозности
би биди разрешен. Нашите животи
не би биле толку исполнети со
разочарување како сега; за сè, било
големо или мало, би било оставено
во раце на Бог, СЗО е не збунет од
страна на на мноштво на се грижи,
или обземени од нивната тежина.
Потоа треба да уживаме во одмор
на душата кои многу имаат долго
бил странци.

Како вашиот сетила
воодушевување во на привлечни

убавина на на земја, размислете на
на светот тоа е до дојди, тоа ќе
никогаш знае на лошо влијание на
гревот и смртта; каде што лицето на
природата повеќе нема да го носи
сенка на на проклетство. Нека
вашиот имагинација слика на дома
на на спасен, и запомнете тоа тоа ќе
биди повеќе славна отколку вашиот
најсветлиот имагинација може
прикажуваат. Во на разновидна
подароци на Бог во природата ние
види само најслабиот сјај на Неговата
слава. Напишано е: „Око има не
видено, ниту уво слушнав, ниту
едно имаат влезе во на срцето на
човек, нештата што Бог ги

подготвил за оние што Го љубат“. 1
Коринтјаните 2:9 .

На поет и на натуралист имаат многу работи до рече за природата, но христијанинот е тој што ужива во убавината на земјата со највисока благодарност, затоа што го препознава рачното дело на својот Татко и ја согледува Неговата љубов во цвет и грмушка и дрво. Никој не може целосно го ценат значењето на ридот и долината, реката и морето, кои прави не погледнете врз нив како ан изразување на Божји љубов до човек.

Бог ни зборува преку Неговите провиденитивни дела и преку

влијанието на Неговиот Дух врз
срцето. Во наши околности и
околината, во промените што
секојдневно се случуваат околу нас,
можеме најдете скапоцени лекции
ако нашите срца се отворени да ги
препознаат. На псалмистот,
следејќи го делото на Божјата
промисла, вели: „Земјата е полн со
Господовата добрина“. „Кој е мудар
и ќе набљудува овие работи, дури и
тие ќе ја разберат љубезноста на
Господи.“ Псалм 33:5 ; 107:43 .

Бог ни зборува во Својот збор.
Тука имаме во појасни линии
откровението на Неговиот карактер,
на Неговиот однос со луѓето и на

големо дело на откупување. Тука е отворена пред нас историјата на патријарси и пророци и други свети мажите на стар. Тие беа мажите „предмет до допаѓа страстите како ние се“. Џејмс 5:17 . Ние види како тие се бореше преку обесхрабрувања допаѓа нашите сопствена, како тие падна под

искушението како ние имаат
направено, и уште зеде срцето
повторно и освоен преку на милоста на
Бог; и, гледајќи, ние се поттикнати во
нашиот стремеж кон праведноста.

Како што читаме за драгоцените
искуства доделена нив, на на светлина
и љубов и благослов тоа беше нивните
до уживај, и на на работа тие ковано
преку на милоста дадена нив,
духот што ги вдахнал разгорува
пламен на света имитација кај нас
срцата и желбата да се биде како
нив по карактер - како тие да одат
со Бог.

Исус рекол за Старите заветни
списи - и колку повеќе е тоа вистина

на на Ново, - „Тие се тие кои сведочи на Јас“, на Искупител, Него во кого нашите надежи на вечен животот се центриран. Јован 5:39 . Да, целата Библија кажува за Христос. Од првиот запис на создавањето - зашто „без Него не се создаде ништо што беше изработен“-да на затворање ветување, „Ете, Јас дојди брзо,“ ние се читање на Неговиот работи и слушање до Неговиот глас. Цон 1:3 ; Откровение 22:12 . Ако сакате да се запознаете со Спасителот, проучете го Свети Светото писмо.

Пополнете на целина срцето со на зборови на Бог. Тие се на живеење

вода, гаснејќи ја вашата запалена жед. Тие се живиот леб од рајот. Исус изјавува, „Освен вие јадете на месо на на Сине на човеку, и пиј ја Неговата крв, немаш живот во себе“. И Тој објаснува Самиот велејќи: „Зборовите што ви ги кажувам се дух, и тие се живот“. Јован 6:53, 63 . Нашите тела се изградени од што јадеме и пиеме; и како во природната економија така и во духовно економија: тоа е што ние медитираат врз тоа ќе даде тон и силата до нашите духовно природата.

Темата на искупувањето е онаа што ангелите сакаат да ја погледнат

во; тоа ќе биди на науката и на
песна на на откупени во текот на
непрестајните векови на вечноста.
Зарем не заслужува внимателно
размислување и проучување сега? На
бесконечна милост и љубов на Исус,
на жртва
направени во наше име, повикајте
на најсериозно и најсвечено
размислување. Треба да се
задржиме на ликот на нашиот драг
Откупител и меѓу цесор. Треба да
медитираме за мисијата на Оној кој
дошол спаси го Неговиот народ од
нивните гревови. Додека ние на тој
начин размислуваме за небесното
теми, нашите вера и љубов ќе расте

посилни, и нашите молитви ќе да
бидат се повеќе и поприфатливи за
Бога, бидејќи тие ќе бидат повеќе и
повеќе измешани со вера и љубов.
Тие ќе бидат интеллигентни и
горливи. Таму ќе биди повеќе
константна доверба во Исус, и а
дневно, живеење

Искуство во Неговиот моќ до спаси до на крајно сите тоа дојди до Бог од страна на Него.

Додека медитираме за совршенствата на Спасителот, ќе го правиме тоа желбата целосно да се трансформира и обнови во ликот на Неговиот чистота. Ќе има глад и жед на душа да стане допаѓа Него кого ние обожаваат. На повеќе нашите мисли се врз Христос, на повеќе ние ќе зборуваат на Него до други и претставуваат Него до на светот.

Библијата не е напишана само за научникот; напротив, тој беше дизајниран за обичните луѓе.

Потребни се големите вистини за спасението се направени како јасно како пладне; и ниеден ќе грешка и го губат својот пат освен оние кои го следат сопствениот суд наместо тоа на на јасно откриени ќе на Бог.

Не треба да го земаме сведочењето на ниту еден човек за тоа што Светото писмо учи, но треба самите да ги проучуваме Божјите зборови. Ако ние дозволи други до направи нашите размислување, ние ќе имаат осакатена енергии и договорени способности.

Благородните сили на умот можеби се такви цуцести поради недостаток

на вежбање на теми достојни за нивната концентрација како до изгуби нивните способност до дофаќа на длабоко значење на на збор на Бог. На умот ќе се зголеми ако е вработен во трасирање надвор од однос на темите на Библијата, споредувајќи го со Светото писмо и духовно работи со духовно.

Нема ништо покалкулирано за зајакнување на интелектот од тоа на проучување на на Светото писмо. Бр други книга е така потентен до подигнете мислите, да им даде енергија на факултетите, како широки, облагородувачки вистините на Библијата. Ако

Божјото слово се проучувало како што треба, мажи би имал широчина на умот, благородништво на карактерот и стабилност на цел ретко видено во овие времиња.

Но, има само мала корист од избрзаното читање на Светото писмо. Некој може да ја прочита целата Библија до крај, а сепак да не успее видете ја нејзината убавина или сфатете ја нејзината длабока и скриена смисла. Еден пасус проучен додека неговото значење не му биде јасно на умот и неговиот врска со планот за спасение е очигледна, има поголема вредност од читање на многу поглавја со бр дефинитивно

цел во поглед и бр добиена
позитивна инструкција. Чувајте ја
вашата Библија со вас. Како што
имате можност, прочитајте тоа;
поправете на текстови во вашиот
меморија. Дури и додека ти додека
шетате по улиците, можете да
прочитате пасус и да медитирате за
него, на тој начин фиксирање тоа во
на умот.

Не можеме да добиеме мудрост без сериозно внимание и молитва - целосно проучување. Некои делови од Светото писмо се навистина премногу јасни за да бидат погрешно разбран, но таму се други чиј значење прави не лага на површина до биди видено на а поглед. Светото писмо мора биди споредено со Светото писмо. Таму мора биди внимателен истражување и молитвено одраз.

И такви проучување ќе биди богато отплати. Како на рудар открива вени од благороден метал сокриен под површината на земјата, така и ќе тој СЗО истрајно пребарувања на збор

на Бог како за сокрил богатство најдете вистини од најголема вредност, кои се сокриени од погледот на невнимателниот трагач. Зборовите на инспирација, размислувани во срце, ќе биди како потоци тече од на фонтана на животот.

Никогаш не треба да се проучува Библијата без молитва. Пред да се отвори - на неговите страници треба да бараме просветлување на Светиот Дух, и ќе се даде. Кога Натанаил дојде кај Исус, Спасителот извика, „Еве ан Израелец навистина, во кого е бр измама!“ Натанаил рече: „Од каде

ме познаваш? Исус одговори:

„Бидете пред тоа што те повика Филип, кога беше под смоквата, видов тебе.“ Јован 1:47, 48 . И Исус ќе не види и во тајните места на молитвата ако Го бараме за светлина за да знаеме што е вистина .

Ангелите од светот на светлината ќе бидат со оние кои во понизност на срцето бараат за божествена насоки.

Светиот Дух го возвишува и прославува Спасителот. Тоа е Неговата канцеларија да го претставиме Христос, на Неговата чистота праведност, и на одлично спасението што го имаме преку Него. Исус вели: „Тој ќе добие од

Мое и ќе ти го покажам“. Јован
16:14 . Духот на вистината е
единствениот делотворен учител на
божествената вистина. Како треба
Бог да го цени човечки род, бидејќи
Тој го даде Својот Син да умре за
нив и го назначи Неговиот Дух до
биди машки наставник и
континуирано водич!

Поглавје 11 - На Привилегија на Молитва

Преку природата и откровението, преку Неговата промисла и преку влијанието на Неговиот Дух, Бог ни зборува. Но, овие не се доволно; ние исто така треба да го излееме своето срце кон Него. За да има духовен живот и енергија, ние мора да имаме вистински однос со нашите небесен Отец. Нашиот ум може да биде привлечен кон Него; можеме

размислувај за Неговите дела,
Неговите милости, Неговите
благослови; но ова не е, во потполна
смисла, заедница со Него. За да се
заеднички со Бога, мора да имаме
што да Му кажеме во врска со
нашите вистински животот.

Молитвата е отворање на срцето
кон Бога како кон пријателот. Не тоа
тоа е неопходно во со цел до
направи познат до Бог што ние се,
но во за да ни овозможи да Го
примиме. Молитвата не го спушта
Бога до ние, но носи нас нагоре до
Него.

Кога Исус бил на земјата, Тој ги
поучил Своите ученици како да

молете се. Тој ги упатил да ги изложат своите секојдневни потреби пред Бога и да ја фрлат сета своја грижа врз Него. И уверувањето што Тој им го даде тоа нивните петиции треба да биди слушнав, е уверување исто така до нас.

Самиот Исус, додека живеел меѓу луѓето, често бил во молитва.

Нашиот Спасител се идентификуваше себеси со нашите потреби и слабости, во дека Тој стана молител, молител, барајќи од Својот Отец свежи резерви на сила, за да може да излезе подготвен за должност и судење. Тој е наш

пример во сите работи. Тој е брат
кај нас немоќ, „во сите поени
искушуван допаѓа како ние се;“ но
како на безгрешен
еден Неговата природа се оддалечи
од злото; Издржал борби и мачења
на душа во а светот на грев.
Неговиот човештвото направени
молитва а потреба и а привилегија.
Тој нашол утеха и радост во
заедницата со својот Татко. И ако
Спасителот човечки, Синот Божји,
почувствувал потреба од молитва,
колку повеќе изнемоштените,
грешни смртници треба да ја
чувствуваат неопходноста од
жесток, постојана молитва.

Нашиот небесен Татко чека да ни ја подари полнотата на Неговиот благослов. Наша привилегија е да пиеме најмногу кај фонтаната на безгранична љубов. Што чудо тоа е тоа се молиме така малку! Бог е

подготвени и волен до слушаат на искрени молитва на на најскромна на Неговиот деца, а сепак постои многу очигледна неподготвеност од наша страна да да ги објавиме нашите желби на Бога. Што можат да мислат ангелите на небото на сиромашните беспомошни човечки суштества, кои се предмет на искушение, кога Божјото срце на бескрајна љубов копнее кон нив, подготвено да им даде повеќе отколку што можат да бараат или мислат, а сепак се молат толку малку и имаат така малку вера? На ангели љубов до лак пред Бог; тие љубов до биди во близина Него. Тие

поглед причестување со Бог како нивните највисоко радост; и уште на децата на земја, СЗО потреба така многу на помош тоа Бог само може да даде, да изгледа задоволно да одиме без светлината на Неговиот Дух, на дружење на Неговиот присуство.

Темнината на злиот ги опкружува оние кои занемаруваат да се молат. Шепотените искушенија на непријателот ги наведуваат на грев; и сето тоа е затоа што тие не ги користат привилегиите што Бог ги има ги даде во божественото назначување на молитвата. Зошто треба на синови и ќерки на Бог биди

НЕВОЛНО ДО МОЛИ СЕ, КОГА МОЛИТВА Е
НА ЗАКЛУЧИ НА РАКА НА ВЕРА ДА
ОТКЛУЧУВАЊЕ РАЈОТ МАГАЦИН, КАДЕ
СЕ ДРАГОЦЕНО НА БЕЗГРАНИЧНА РЕСУРСИ
НА СЕМОЌНОСТ? БЕЗ НЕПРЕСТАЈНА
МОЛИТВА И ВНИМАТЕЛНО НАБЉУДУВАЊЕ,
НИЕ СМЕ ВО ОПАСНОСТ ДА РАСТЕМЕ
НЕВНИМАТЕЛНО И НА СКРШНУВАЊЕ ОД
ВИСТИНСКИОТ ПАТ. ПРОТИВНИКОТ БАРА
ПОСТОЈАНО ДО ПОПРЕЧУВААТ НА НАЧИН ДО
НА МИЛОСТ СЕДИШТЕ, ТОА НИЕ МОЖЕ НЕ
ОД СТРАНА НА ИСКРЕНО МОЛБА И ВЕРА
ДОБИЕ МИЛОСТА И МОЌ ДА СЕ
СПРОТИВСТАВИ ИСКУШЕНИЕТО.

ТАМУ СЕ ОДРЕДЕНИ УСЛОВИ ВРЗ КОИ
НИЕ МОЖЕ ОЧЕКУВААТ ТОА БОГ ЌЕ ГИ
СЛУШНЕ И ЌЕ ОДГОВОРИ НА НАШИТЕ

молитви. Еден од првите од нив е дека ние чувствуваат нашите потреба на помош од него. Тој вети: „Јас ќе истурете вода врз него тоа е жеден, и поплави врз на сува земјата“. Исаија 44:3 . Оние СЗО глад и жед после праведност, СЗО долго по Бога, биди сигурен дека ќе се наполнат. Срцето мора да биде отворени до на На духот влијание, или Божји благослов не може биди примени.

Нашиот одлично потреба е самиот себе ан аргумент и се залага повеќето елоквентно во наше име. Но, треба да се бара Господ за да ги направи овие работи нас. Тој вели,

„Прашај, и тоа ќе биди дадена ти.“
И „Тој тоа поштедени не Неговиот
свој Сине, но испорачана Него
нагоре за нас сите, како ќе Тој не со
Него исто така слободно даде нас
сите работи?“ Метју 7:7 ; Римјаните
8:32 . Ако ние поглед беззаконие во
нашите срца, ако ние се држат до
било кој познат грев,
на Господи ќе не слушаат ние; но на
молитва на на покајнички,
покајнички душа е секогаш
прифатени. Кога сите познат грешки
се поправен, ние може

верувајте тоа Бог ќе одговори
нашите петиции. Нашиот свој
заслуги ќе никогаш пофали нас до
на услуга на Бог; тоа е на
достојност на Исус тоа ќе спаси
ние, Неговиот крв тоа ќе исчисти
ние; уште ние имаат а работа до
направи во усогласување со на
Услови на прифаќање.

Друга елемент на преовладува
молитва е вера. „Тој тоа доаѓа до
Бог мора верувајте тоа Тој е, и тоа
Тој е а наградувач на нив кои вредно
Го бараат.“ Евреите 11:6 . Исус им
рече на Своите ученици: „Што и да
посакате, кога се молите, верувајте
дека го добивате нив, и ќе ги

имате“ . Марко 11:24 . Дали го земаме кај Него збор?

На уверување е широки и неограничено, и Тој е верен СЗО има вети. Кога не ги добиваме самите работи што ги баравме, кај времето што го бараме, сè уште треба да веруваме дека Господ слуша и тоа Тој ќе одговори на нашите молитви. Толку сме погрешни и кусогледи што понекогаш бараме работи кои не би ни биле благослов и нашиот небесен Татко во љубов одговара на нашите молитви давајќи ни го тоа што ќе биде за наше највисоко добро - она што ние самите би го

направиле желба ако со визија божествено просветлени би можеле да ги видиме сите работи како тие навистина се. Кога нашите молитви изгледа не до биди одговорено, ние се до се држат до на ветување; за на време на одговарајќи ќе сигурно дојди и ќе го добиеме благословот што ни е најпотребен. Но да се тврди таа молитва секогаш ќе биде одговорено на самиот начин и за конкретната работа што го посакуваме, е претпоставка. Бог е премногу мудар за да греши, и премногу добар до задржи секаква добра работа од нив кои одат исправено. Потоа не плашете се да

Му верувате, иако не го гледате непосредното одговори на твоите молитви. Потпрете се на Неговото сигурно ветување: „Прашајте и тоа ќе биди дадена ти.“

Ако се советуваме со нашите сомнежи и стравови или се обидеме да ги решиме сè тоа ние не може види јасно, пред ние имаат вера, збунет-
вите ќе само зголемување и продлабочи. Но ако ние дојди до Бог, чувство беспомошни и зависни, какви што навистина сме, и во скромна, доверба верата му ги објавува нашите желби на Оној чие знаење е бесконечно, кој гледа сè во

создавањето и кој управува со сè по
Своето ќе и збор, Тој може и ќе
присуствуваат до нашите плаче, и ќе
нека светлина блескаат во нашите
срца. Преку искрена молитва ние
сме доведени врска со умот на
Бесконечното. Можеби немаме
забелешка - способни доказ на на
време тоа на лице на нашите
Искупител е виткање над нас во
сочувство и љубов, но ова е дури
така. Ние може не

чувствуваат Неговиот видливи допир, но Неговиот рака е врз нас во љубов и сожалување нежност.

Кога ние дојди до прашај милост и благослов од Бог ние треба да имаме дух на љубов и простување во нашите срца. Како може ние моли се, "Прости нас нашите долгови, *како* ние прости нашите должници", и уште да се занесеш со дух што не простува? Матеј 6:12 . Ако го очекуваме своето молитвите за да бидат слушнати мора да им простуваме на другите на ист начин и до на исто степен како ние надеж до биди простено.

Упорноста во молитвата е ставена

како услов за примање. Мораме секогаш да се молиме ако сакаме да растеме во вера и искуство. Ние треба да биде „инстантен во молитвата“, да „продолжи во молитвата и да бдее во истото со благодарноста“. Римјаните 12:12 ; Колосјаните 4:2 . Питер екс-хорти верниците до биди „Трезен, и часовник до молитва“. 1 Петар 4:7 . Павле упатува: „Во сè со молитва и молба со благодарност вашите барања нека му бидат познати на Бога“. Филипјаните 4:6 . „Но ти, сакана“, вели Јуда, „Молејќи се во на Свети Дух, задржи самите себе во љубовта Божја“. Јуда 20, 21 .

Непрестајната молитва е непрекината [98] синдикатот на на душа со Бог, така тоа животот од Бог тече во нашите живот;
и од нашите живот, чистота и светоста проток назад до Бог.

Постои потреба од трудољубивост во молитвата; нека ништо не пречи ти. Направете максимални напори да ја одржите отворена заедницата меѓу Исус и твојата душа. Барајте ја секоја можност да одите таму каде што е молитвата нема да се прави. Оние кои навистина бараат заедништво со Бог ќе се види на молитвениот состанок, верен да ја извршува својата должност и искрени и желни да ги искористат

сите придобивки што можат да ги добијат. Тие ќе ја подобруваат секоја можност да се постават таму каде што можат примаат на зраци на светлина од рајот.

Треба да се молиме во кругот на семејството, а пред се не смееме занемарување тајна молитва, за ова е на животот на на душа. Тоа е невозможно за на душа до цветаат додека молитва е запоставени. Семејство или јавен само молитвата не е доволна. Во самотија душата нека ѝ биде отворена на врши увид окото на Бог. Тајна молитва е до биди слушнале само од страна на на молитвено слушање Бог. Ниту едно

љубопитно уво не е да го прими
товарот на таквите петиции. Во
тајната молитва душата е
ослободена од околните влијанија.
енци, ослободени од возбуда.
Мирно, но жестоко, ќе посегне по
Бога. Слатко и трајно ќе биде
влијанието што произлегува од Него
СЗО зоврива во тајна, чиј уво е
отворени до слушаат на молитва
кои произлегуваат од на срцето. Од
страна на мирна, едноставно вера
на душа држи причестување

со Бога и прибира кон себе зраци на божествена светлина за да ги зајакне и одржуваат тоа во на конфликт со Сатаната. Бог е нашите кула на силата.

Молете се во вашиот плакарот, и како ти оди за вашиот дневно пороѓај нека вашиот срцето биди често подигнати до Бог. Тоа беше на тој начин тоа Енох одеше со Бога. Овие тивки молитви се издигнуваат како скапоцен темјан пред престолот на благодатта. Сатаната не може да го победи оној чие срце е така остана врз Бог.

Таму е бр време или место во кои тоа е несоодветни до понуда нагоре

а молба до Бога. Нема ништо што може да не спречи да се кренеме нашите срца во духот на искрената молитва. Во гужвите на улицата, среде деловен ангажман, може да испратиме петиција до Бог и молете се за божествено водство, како што направил Неемија кога правел неговото барање пред кралот Артаксеркс. Плакар на причест може да биде најдени каде и да сме. Треба да ја имаме отворена вратата на срцето постојано и нашата покана се зголемува за да дојде Исус и придржуваат како а рајски гостин во на душа.

Иако таму може биди а извалкани,

расипани атмосфера наоколу ние,
ние потреба не дише нејзиниот
мијазма, но може во живо во на
чиста воздухот на рајот. Можеме да
ја затвориме секоја врата за нечисти
и несвети замисли мисли со
подигање на душата во присуство
на Бога преку искрени молитва.
Оние чии срца се отворени да ја
добуваат поддршката и благослов на
Бог ќе прошетка во а посвета
атмосфера отколку тоа на земјата и
ќе имаат постојана причестување со
рајот.

Ние потреба до имаат повеќе
различни ставови на Исус и а
пополни спореди- заклучување на

вредноста на вечните реалности.
Убавината на светоста е да исполни
ги срцата на Божјите деца; и дека
тоа може да се постигне, ние треба
да бараат за божествена
обелоденувањата на рајски работи.

Душата нека биде извлечена и
нагоре, за Бог да ни даде а здив на
на рајски атмосфера. Ние може
задржи така во близина до Бог тоа
во секое неочекувано искушение
нашите мисли ќе се свртат кон Него
како природно како на цвеќе се врти
до на сонце.

Чувајте ги вашите желби, вашите
радости, вашите таги, вашите грижи
и вашите страв пред Бога. Не

можете да Го оптоварувате; не можете да Го изморите. Тој што ти ги брои влакната на главата не е рамнодушен кон желбите на Неговите деца. „Господ е многу сожалив и нежен милост.“ Јаков 5:11 . Неговото срце на љубов е допрено од нашите таги па дури и со нашите искази за нив. Однеси Му се што тоа збунети на умот. Ништо е исто така одлично за Него до мечка, за Тој

држи нагоре светови, Тој правила
над сите на работи на на универзум.
Ништо тоа во било кој начин грижи
нашите мир е исто така мали за
Него до известување. Таму е бр
поглавје во нашите Искуство исто
така темно за Него до читај; таму е
бр збунетост исто така тешко за
Него до разоткриваат. бр несреќа
може да го снајде најмалку
Неговиот деца, бр анксиозно
вознемирување на душа, бр радост
навивајте, бр искрени молитва
бегство на усни, на кои нашите
рајски Татко е ненабљудувачки, или
во кои Тој зема бр веднаш интерес.
„Тој здрави на скршен во срце, и

врзува нагоре нивните рани“. Псалм 147:3 . На односи помеѓу Бог и секој душа се како различни и полн како иако таму беа не друг душа врз на земјата до споделување Неговата стража, а не друга душа за која го даде Својот сакан Син. Исус рече: „Ќе барате во Мое име, а јас не ви велама: тоа Јас ќе молете се на Татко за ти: за на Татко Самиот љубов ти.“ „Јас имаат избрани ти: ... тоа сеедно вие ќе прашај на на Татко во Мое име, Тој може да ти го даде“. Јован 16:26, 27 ; 15:16 . Но до молете се во на име на Исус е нешто повеќе отколку а само спомене на тоа име на на почеток и на

завршување на а молитва. Тоа е до
молете се во на умот и дух на Исус,
додека ние верувајте Неговиот
ветувања, се потпираат
врз Неговиот милоста, и работа
Неговиот работи.

Бог не мисли дека некој од нас
треба да стане пустиник или монаси
и да се повлечеме од светот за да му
се посветиме акти на богослужба.
Животот мора да биде како
Христовиот живот - помеѓу планина
и на мноштво. Тој СЗО прави ништо
но молете се ќе наскоро престанете
да се молите, или неговите молитви
ќе станат формална рутина. Кога
мажите се вадат од општествениот
живот, подалеку од сферата на

христијанска должност и крстосница; кога ќе престанат да работат сериозно за Мајсторот, кој работеше сериозно за нив, тие ја губат темата прашање на молитва и немаат поттик за посветеност.

Нивните молитви станете лични и себични. Тие не можат да се молат во однос на желбите на човештвото или изградувањето на Христовото царство, молејќи за силата со што до работа.

Ние одржуваат а загуба кога ние занемарување на привилегија на здружување заедно до зајакне и поттикнуваат еден друг во на Сервис на Бог. Вистините на

Неговото слово ја губат својата живост и важност во нашите умови. Нашите срца престануваат да бидат просветлени и возбудени од нивното осветувачко влијание, а ние опаѓаме во духовноста. Во нашата дружењето како христијани губиме многу поради недостатокот на сочувство еден друг. Тој кој затвора самиот себе нагоре на самиот себе е не полнење на

позиција што Бог ја дизајнирал дека треба. Правилното одгледување на општествените елементи во нашата природа не доведуваат во сочувство со другите и е а значи на развој и силата до нас во на Сервис на Бог.

Ако христијаните би соработник заедно, зборувајќи до секој други на љубовта кон Бога и кон скапоцените вистини на откупувањето, нивните сопствени срца би биди освежен и тие би освежи еден друг. Ние може биди дневно учењето повеќе на нашите рајски Татко, стекнување а свежо Искуство на Неговиот милоста; тогаш ние ќе желба до зборуваат на Неговиот љубов; и

како ние направи ова, нашите свој
срца ќе биди загреани и поттикнати.
Ако ние мисла и зборувавше повеќе
на Исус, и помалку на себе, ние
треба да имаат далеку повеќе на
Неговиот присуство.

Ако само би помислиле на Бог
онолку често колку што имаме
докази Неговата грижа за нас треба
да Го држиме секогаш во нашите
мисли и треба мило ми е да
зборуваш за Него и да Го фалиш.
Зборуваме за временски работи
затоа што имаме интерес за нив.
Зборуваме за нашите пријатели
затоа што ние љубов нив; нашите
радости и нашите таги се врзани

нагоре со нив. Сепак ние имаат
бесконечно поголемо причина до
љубов Бог отколку до љубов нашите
земски пријатели; тоа треба да биди
на повеќето природно нешто во на
светот до направи Него прво во сите
нашите мисли, до разговор на
Неговиот добрина и кажи на
Неговиот моќ. Богатите дарови што
Тој ни ги подари не беа наменети да
ги апсорбираме нашите мисли и
љубов така многу тоа ние треба да
имаат ништо до даде на Бога; тие
постојано треба да нè потсетуваат
на Него и да не врзуваат обврзници
на љубов и благодарност до нашите
рајски Добротворец. Ние живеам

премногу блиску до низините на земјата. Да ги кренеме очите кон отворената врата на светилиштето горе, каде што свети светлината на славата Божја лицето Христово, кој „може и да ги спаси до крај тоа дојди до Бог од страна на Него.“ Евреите 7:25 .

Ние потреба до пофалби Бог повеќе „за Неговиот добрина, и за Неговиот победи- лоша работи до на децата на мажи.“ Псалм 107:8 .

Нашиот благочестив

вежбите не треба целосно да се состојат во барање и примање.

Дозволете ни Немојте секогаш да мислите на нашите желби и

никогаш на придобивките што ги
имаме примаат. Ние не се молиме
премногу, но премногу се штедиме
заблагодарувајќи се. Ние сме
постојани приматели на Божјите
милости, и сепак колку малку
благодарност изразуваме, колку
малку Го фалиме што Тој има
направено за нас.

Одамна, Господ му заповедал на
Израел, кога се собрале заедно за
Неговиот Сервис, „Да ќе јадете
пред на Господи вашиот Бог, и вие
ќе радувај се

во сето она на што подавате рака,
вие и вашите домаќинства, каде што
на Господи твојата Бог има
благословен тебе." Второзаконие
12:7 . Тоа кои се прави за слава
Божја треба да се прави со бодрост,
со песни на пофалби и
благодарност, не со тага и мракот.

Нашиот Бог е а нежна, милостив
Татко. Неговиот Сервис треба да не
биди гледано како вежба која го
тагува срцето, вознемирувачка. Тоа
треба да биде задоволство е да се
поклонуваш на Господ и да
учествуваш во Неговото дело. Бог
би не имаат Неговиот деца, за кого
така одлично спасението има бил

обезбедени, дејствуваат како ако Тој
беа а тешко, строг учител на задачи.
Тој е нивните најдобар другар; и
кога тие Му се поклонуваат, Тој
очекува да биде со нив, да ги
благослови и утеши, исполнувајќи
ги нивните срца со радост и љубов.
На Господи желби Неговиот децата
до земете удобност во Неговиот
Сервис и да најде повеќе
задоволство отколку мака во
Неговата работа. Тој сака дека оние
што ќе дојдат да Му се поклонат ќе
ги однесат со себе скапоцени мисли
за Неговата грижа и љубов, за да
можат да се развеселат сите на
вработувања на дневно живот, тоа

тие може имаат милоста до договор
искрено и верно во сите работи.

Ние мора соберат за на крстот.
Христос и Него распнат на крст треба
да биди на тема на контемплација, на
разговор, и на нашите повеќето
радосна емоција. Треба да го
задржиме во нашите мисли секој
благослов примаме од Бога и кога
ќе ја сфатиме Неговата голема
љубов треба да бидеме волен до
доверба сè до на рака тоа беше
прикован до на крстот за нас.

Душата може да се искачи
поблиску до небото на крилјата на
пофалбата. Бог се обожува со песна
и музика во дворовите горе, и како

ние ја изразуваме нашата благодарност што се приближуваме кон обожавањето на небесните домаќини. „Кој принесува пофалба, го прославува“ Бога. Псалм 50:23 .

Дозволете ни со почит радост да дојдеме пред нашиот Создател, со „Ден на благодарност, и на глас на мелодија“. Исаија 51:3 .

Поглавје 12 - Што до Дали со Сомнеж

Многумина, особено тие СЗО се млад во на Кристијан живот, се на пати вознемирени со предлозите на скептицизмот. Постојат во Библијата многу работи што тие не можат да ги објаснат, па дури и да ги разберат, и сатаната ги користи овие за да ја разниша нивната вера во Светото писмо како а откровение од Бога. Тие прашуваат: „Како да го

знам вистинскиот пат? Ако Библијата е навистина збор Божји, како можам да се ослободам од овие сомнежи и збунети?”

Бог никогаш не бара од нас да веруваме, без да даде доволно докази на кој да ја засноваме нашата вера. Неговото постоење, Неговиот карактер, вистинитост на Неговиот збор, се сите воспоставена од страна на сведоштво тоа жалби на нашиот разум; и ова сведоштво е изобилно. Сепак, Бог никогаш не ја отстрани можноста за сомнеж. Нашата вера мора да почива на докази, не демонстрација. Оние кои сакаат да се сомневаат ќе имаат

можност; додека тие СЗО навистина
желба до знае на вистина ќе најдете
многу на доказ на кои до одмор
нивните вера.

Тоа е невозможно за конечни
умови полно до сфатат на карактер
или делата на Бесконечниот. На
најлутиот интелект, најмногу
високообразован ум, тоа свето
Битие мора секогаш да остане
облечено мистерија. „Дали можеш
со барање да го откриеш Бог?
можеш ли да дознаеш Семоќниот до
совршенство? Висок е како небото;
што може ти направи? подлабоко
отколку пеколот; што може да ти
знаеш?“ Работа 11:7, 8 .

Апостол Павле извикува: „О,
длабочините на богатството на
двете мудроста и знаењето Божјо!
колку се неистражливи Неговите
судовите и Неговите патишта
минато откритие!“ Римјаните 11:33 .
Но иако „облаците и темнината се
околу Него“, „праведноста и судење
се на основа на Неговиот
престолот“. Псалм 97:2 , Р.В Досега
можеме да ги разбереме Неговите
постапки со нас и мотивите со што
Тој се активира, за да можеме да ја
распознаеме безграничната љубов и
милоста соединета со бесконечна
моќ. Можеме да разбереме толку од
Неговите цели како што е за наше

добро да знаеме; и надвор од ова
мораме уште доверба на рака тоа е
семоќен, на срцето тоа е полн на
љубов.

На збор на Бог, допаѓа на карактер на нејзиниот божествена Автор, подарува мистерии тоа може никогаш биди полно сфатен од страна на конечни суштества. На влез на грев во на светот, на инкарнација на Христос, регенерација, воскресението и многу други теми претставени во Библијата се мистерии премногу длабоки за човечкиот ум да ги објасни, па дури и целосно сфатат. Но, немаме причина да се сомневаме во Божјата реч затоа што ние не може разбере на мистерии на Неговиот промисла. Во на природно светот постојано сме опкружени со

мистерии кои не можеме разбирање. На многу најскромни форми на животот присутни а проблем тоа најмудриот од филозофите е немоќен да објасни. Секаде се чуда над нашиот кен. Дали тогаш треба да бидеме изненадени кога го откривме тоа во духовниот свет, исто така, има мистерии кои не можеме да ги сфатиме? Тешкотијата лежи единствено во слабоста и теснотијата на човечки умот. Бог има дадена нас во на Светото писмо доволно доказ на нивниот божествен карактер и не треба да се сомневаме во Неговото слово затоа што ние не може разбере

сите на мистериите на Неговиот промисла.

Апостол Петар вели дека во Светото Писмо има „тешки работи до биди разбрана, кои тие тоа се ненаучен и нестабилна зафати

... до нивно сопствено

уништување“. 2. Петрово 3:16 .

Тешкотиите на Писмото е повикано од скептиците како аргумент против Библијата; но досега од ова, тие претставуваат силен доказ за нејзината божествена инспирација.

Ако не содржеше никаква сметка за Бога освен тоа што лесно можевме да го сфатиме; ако Неговата величина и величественост би

можеле да бидат сфатени од конечни умови, тогаш Библијата нема да го поднесе непогрешливи интервенции на божествената власт. Самата величественост и мистерија на на теми презентирани треба да инспирира вера во тоа како на збор на Бог.

На Библијата се расплетува вистина со а едноставност и а совршено адаптација на потребите и копнежите на човечкото срце, што зачуди и ги шармираше највисоко култивираниите умови, додека им овозможува на најскромно и некултурно да го препознае патот на спасението. А сепак овие

едноставно кажани вистини лежат на теми толку возвишени, досега достигнувајќи, толку бескрајно над моќта на човечкото разбирање, дека можеме да ги прифатиме само затоа што Бог ги објавил. Така планот на откупувањето ни е отворен, за секоја душа да може да види на чекори тој е до земете во покајанието кон Бог и вера кон нашиот Господ Исус Христос, за да се спасиме на Божјиот определен начин; уште под овие вистини, така лесно разбрана, лага мистерии тоа се

на криење на Неговиот слава -
мистерии тоа надмоќ на умот во
нејзиниот истражување, уште
инспирира на искрени трагач за
вистина со почит и

вера. На повеќе тој пребарувања на
Библијата, на подлабоко е неговиот
убедување дека тоа е слово на живиот Бог,
а човечкиот разум се поклонува пред тоа на
величественост на божествена Откровение.

До признаваат тоа ние не може
полно сфатат на одлично вистини
од Библијата е само да се признае
дека ограничениот ум е несоодветен
за фатете го бесконечното; тој
човек, со своето ограничено,
човечко знаење, не може разбере на

цели на Сознаење.

Затоа што не можат да ги сфатат сите негови мистерии, скептиците и неверникот го отфрла Божјото слово; а не сите кои тврдат дека веруваат во тоа Библијата е ослободена од опасност во оваа точка. Апостолот вели: „Земи внимавај, браќа, да не таму биди во било кој на ти ан злото срцето на неверување, во заминувањето од живиот Бог“. Евреите 3:12 .

Правилно е да се учи одблиску библиските учења и да се истражуваат „длабоките работи Божји“ толку колку што се откриени во Светото Писмо. 1 Коринтјаните

2:10 . Додека „тајните работи му припаѓаат на Господа, нашиот Бог“, „оние работите што се откриваат ни припаѓаат нам“. Второзаконие 29:29 . Но Сатановата работа е да ги изопачи истражувачките моќи на умот. А одредени гордост е измешани со на разгледување на Библијата вистина, така дека мажите се чувствуваат нетрпеливи и поразени ако не можат да објаснат се дел од Светото писмо на нивно задоволство. Премногу е понижувачки да нив до признаваат тоа тие направи не разбере на инспириран зборови. Тие не се подготвени да чекаат стрпливо

додека Бог не мисли соодветно да открие вистината за нив. Тие чувствуваат дека нивната човечка мудрост е без помош доволни за да им овозможат да го разберат Светото Писмо, а не го прават тоа, тие практично го негираат неговиот авторитет. Точно е дека многу теории и доктрини популарно се претпоставува до биди изведени од на Библијата имаат бр основа во нејзиниот настава, и навистина се спротивно до на целина тенор на инспирација. Овие работи беа причина за сомнеж и збунетост за многу умови. Тие, сепак, не се наплатуваат Божји збор,

но до машки перверзија на тоа.

Кога би било можно создадените суштества да постигнат целосна подстоејќи на Бога и Неговите дела, тогаш, откако стигна до оваа точка, таму би биди за нив бр понатаму откритие на вистина, бр раст во знаење, нема понатамошен развој на умот или срцето. Бог не би подолго биди врховен; и човекот, откако ја достигна границата на знаење и достигнување, би престане до однапред. Нека нас благодарам Бог тоа тоа е

не така. Бог е бесконечна; во Него се „сите на богатства на мудрост и знаење“. Колосјаните 2:3 . И до цела вечност луѓето може да бидат секогаш барајќи, постојано учејќи, а сепак никогаш не ги исцрпувај Неговите богатства мудрост, Неговиот добрина, и Неговиот моќ.

Бог има намера дури и во овој живот да бидат вистините на Неговиот збор некогаш се расплетува до Неговиот луѓе. Таму е само еден начин во кои ова знаење може биди добиени. Ние може постигне до ан разбирање на Божји збор само преку на осветлување на тоа Дух од страна на кои на беше

даден збор. „Божјите работи никој не ги знае, освен Духот Божји;“ „Зашто Духот истражува сè, да, длабоките работи на Бог.“ 1 Коринтјаните 2:11, 10 . И на Спасителот ветување до Неговиот следбениците беа: „Кога ќе дојде Тој, Духот на вистината, Тој ќе води ти во сите вистина. За Тој ќе примаат на Мое, и ќе покажуваат тоа до ти.“ Цон 16:13, 14 .

Бог сака човекот да ја користи својата расудувачка моќ; и студијата на Библијата ќе зајакне и подигнете на умот како бр други проучување може. Сепак ние се до пазете се на

обожувачки причина, кои е подложен
на слабоста
и немоќта на човештвото. Ако не би го
имале Светото писмо облачно до
нашите разбирање, така тоа на најјасно
вистини
ќе не биди сфатен, ние мора имаат
на едноставност и вера на а малку
дете, подготвени до учи, и молејќи
на помош на на Свети Дух. А
смисла на на моќ и мудрост на Бог,
и на нашите неспособност до
сфатат Неговиот величие, треба да
инспирира нас со понизност, и
треба да го отвориме Неговото
слово, како што би влегле во
Неговото присуство, со света

стравопочит. Кога ќе дојдеме до Библијата, разумот мора да го признае авторитет надреден до самиот себе, и срцето и интелект мора лак до на одлично Јас АМ.

Таму се многу работи очигледно тешко или нејасни, кои Бог ќе им биде јасно и едноставно на оние кои на тој начин бараат разбирање од нив. Но, без водство на Светиот Дух ќе бидеме постојано е подложен на отфрлање на Светото писмо или нивно погрешно толкување. Таму е многу читање на Библијата тоа е без профит и во многу случаи на позитивна повреда. Кога словото Божјо се отвора надвор почит и без

МОЛИТВА; КОГА МИСЛИТЕ И
НАКЛОНЕТОСТА НЕ СЕ ФИКСИРАНИ НА
БОГА, ИЛИ ВО СКЛАД СО НЕГОВАТА
ВОЛЈА, УМОТ Е ОБЛАЧЕН СО СОМНЕЖИ; А
ВО САМОТО ПРОУЧУВАЊЕ НА БИБЛИЈАТА,
СКЕПТИЦИЗАМ ЗАЈАКНУВА. НА
НЕПРИЈАТЕЛ ЗЕМА КОНТРОЛА НА НА
МИСЛИ, И ТОЈ СУТЕРИ- ГЕСТИКУЛИРА
ТОЛКУВАЊА ТОА СЕ НЕ ТОЧНО. СЕКОГАШ
КОГА МАЖИТЕ СЕ НЕ ВО

збор и дело барајќи до биди во хармонија со Бог, тогаш, сепак научени дека можеби се, тие можат да згрешат во нивното разбирање на Светото писмо, и тоа е не безбедно до доверба до нивните објаснувања. Оние СЗО погледнете до на Светото писмо до најдете несогласувања, имаат не духовно увид. Со искривени визија тие ќе види многу причините за сомнеж и неверување во работи тоа се навистина обичен и едноставно.

Како и да е маскирајте, вистинската причина за сомнеж и скептицизам, во повеќето случаи, е љубовта кон гревот. Учењата и

ограничувањата на Божјото слово не е добредојдено за горделивото, гревово срце, и оние кои не се подготвени да ги почитуваат неговите барања се подготвени да се сомневаат нејзиниот авторитет. За да дојдеме до вистината, мора да имаме искрена желба до знае на вистина и а подготвеност на срцето до послушајте тоа. И сите СЗО дојди во ова дух до на проучување на на Библијата ќе најдете изобилство доказ дека тоа е Божја реч, и можеби ќе добијат разбирање на нејзиниот вистини тоа ќе направи нив мудар до спасението.

Христос има кажа, „Ако било кој

човек волја до направи Неговиот ќе,
тој ќе знае на на настава“. Џон 7:17
, Р.В Наместо тоа на испрашување и
кавилирање за она што не го
разбирате, внимавајте на светлината
што веќе ве сјае, и ќе добиете
поголема светлина. Од страна на на
милоста на Христос, изведуваат
секој должност тоа има бил
направени обичен на вашето
разбирање, и ќе ви биде овозможено
да разберете и изведуваат тие на кои
ти се сега во сомнеж.

Постои доказ кој е отворен за
сите, - највисоко ед- уникатен, а
најнеписмен, - доказ за искуство.
Бог нè повикува да си ја докажеме

реалноста на Неговото слово,
вистината на Неговите ветувања.
Тој ни заповеда „да вкусиме и да
видиме дека Господ е добар“. Псалм
34:8 . Наместо да зависиме од
зборот на друг, ние се до вкус за
самите себе. Тој изјавува, „Прашај,
и вие ќе прими“ .

Цон 16:24 . Неговиот ветувања ќе
биди исполнети. Тие имаат никогаш
не успеа; тие никогаш не можат да
пропаднат. И додека се
приближуваме до Исус и се
радуваме на полнотата на Неговата
љубов, нашиот сомнеж и темнина
ќе исчезнат во светлина на Неговиот
присуство.

На апостол Павле вели тоа Бог
„капа испорачана нас од на моќ на
темнината и нè преведе во
царството на Неговиот драг Сине.“
Колосјаните 1:13 . И секој што
поминал од смртта до животот е
способни до „поставете до неговиот
печат тоа Бог е вистина“ . Џон 3:33 .
Тој може сведочи, „Јас потребни
помош, и Јас пронајден тоа во Исус.
Секој сака беше доставени, на глад
на мојот душа беше задоволен; и
сега на Библијата

за мене е откровението на Исус Христос. Дали прашувате зошто верувам во Исус? Бидејќи Тој е до јас а божествена Спасител. Зошто направи Јас верувајте Библијата? Затоа што сфатив дека тоа е гласот Божји за мојот душа.” Ние може имаат на сведок во самите себе тоа на Библијата е вистина, дека Христос е Син Божји. Знаеме дека не следиме лукаво смислиле басни.

Петар поттикнува неговиот браќа до „растат во милоста, и во на знаење - работ на нашиот Господ и Спасител Исус Христос“. 2.

Петрово 3:18 . Кога народот Божји расте во благодатта, тие постојано

ќе бидат добивање појасно
разбирање на Неговиот збор. Тие ќе
распознаат нова светлина и убавина
во нејзините свети вистини. Ова
беше вистина во историја на
црквата во сите векови и така ќе
продолжи до крај. „Патот на
праведниците е како светлината на
зората, која сјае повеќе и повеќе до
на совршено ден“. Поговорки 4:18 ,
RV, маржа.

Од страна на вера ние може
погледнете до на понатаму и дофаќа
на залог на

Бог за раст на интелектот, човечките
способности се соединуваат со
божествена, и секој моќ на на душа
битие донесе во директно контакт

со на Извор на светлина. Ние може радувај се тоа сите кои има збунет нас во на провидениите на Бог ќе тогаш биди направени обичен, работи тешко да се разбере тогаш ќе најде објаснување; и каде нашата конечна умовите открија само конфузија и скршени цели, ќе видиме најсовршената и најубавата хармонија. „Сега гледаме преку а стакло, темно; но потоа лице в лице: сега знам делумно; но тогаш ќе Јас знае дури како исто така Јас сум познато“. 1 Коринтјаните 13:12 .

Поглавје 13 — Радувај се во на Господи

Божјите деца се повикани да бидат претставници на Христос, покажувајќи ја добрината и милоста Господова. Како што има Исус ни го откри вистинскиот карактер на Отецот, па и ние треба да го откриеме Христос до а светот тоа прави не знае Неговиот нежна, сожалување љубов. „Како Ти ме испрати во светот“, рекол Исус, „и

јас исто така исто така ги испрати во светот“. „Јас во нив, а Ти во Мене; ... тоа на светот може знае тоа ти брзање испратени Јас.“ Цон 17:18, 23 . На апостол Павле вели до на ученици на Исус, „Да се очигледно прогласено за Христово послание“, „познато и прочитано од сите луѓе“. 2 Коринтјаните 3:3, 2 . Во секое од Неговите деца, Исус испраќа писмо на светот. Ако сте Христови следбеници, Тој ви испраќа писмо до семејството, селото, улицата каде што живееш. Исус, живеејќи во ти, желби до зборуваат до на срца на тие СЗО се не запознаени со него. Можеби тие

не ја читаат Библијата или не ја слушаат глас што им зборува на своите страници; тие не ја гледаат љубовта на Бог преку Неговите дела. Но, ако сте вистински претставник на Исус, можеби преку вас ќе бидат наведени да разберат нешто на Неговиот добрина и биди победи до љубов и послужете Него.

Христијаните се поставени како светлоносци на патот кон небото. Тие се до одразуваат до на светот на светлина сјае врз нив од Христос. Нивниот живот и карактер треба да бидат такви што преку нив ќе го направат и другите добие а право зачнувањето на Христос и на

Неговиот Сервис.

Ако навистина го претставуваме Христос, ќе направиме да се појави Неговата служба привлечни, како тоа навистина е. христијаните СЗО соберат нагоре мракот и тага на нивните души, и мрморат и се жалат, им даваат на другите а лажно претставување на Бог и христијанскиот живот. Тие даваат на впечаток дека Бог не е задоволен што ги има Своите деца среќни, и во ова тие мечка лажни сведок против нашите рајски Татко.

Сатаната се радува кога може да ги воведат Божјите деца неверување и малодушност. Тој задоволства до

види нас недоверба Бог, сомневајќи
се во Неговата волја и моќ да не
спаси. Тој сака да нè има
чувствуваат тоа на Господи ќе
направи нас штета од страна на
Неговиот провидениите. Тоа е на
работа

на сатаната да го претстави Господ како без сочувство и сожалување. Тој погрешни изјави на вистина во поглед до Него. Тој пополнува на имагинација со лажни идеи во врска со Бог; и наместо тоа на живеалиште врз на вистина во поглед до нашите рајски Татко, ние исто така често поправете нашите умови врз на погрешни претстави на Сатаната и обесчестување Бог од страна на недоверба Него и мрморејќи против Него. Сатаната секогаш се обидува да направи религиозно живот еден од мрачните. Тој сака да изгледа напорно и тешко; и кога

христијанинот во својот живот ќе го претстави овој поглед на религијата, тој е, преку неговиот неверување, испраќање на лага на Сатаната.

Многумина, одејќи по патот на животот, размислуваат за своите грешки и неуспеси и разочарувања, и нивните срца се пополнети со тага и обесхрабрување. Додека бев во Европа, една сестра која беше правејќи го ова, и кој беше во длабока неволја, ми пиша, барајќи некој збор на охрабрување. Ноќта откако го прочитав нејзиното писмо, јас сонувал тоа Јас беше во а градина, и еден СЗО изгледаше до биди на сопственик

на на градина беше диригирање јас преку нејзиниот патеки. Јас беше собирање на цвеќиња и уживајќи нивните мирис, кога ова сестра, СЗО имаше

одеше покрај мене, ми го сврте вниманието на некои грозни бриси кои и го попречуваа патот. Таму таа тагуваше и тагувајќи. Таа не одеше по патеката, следејќи го водичот, но беше одење меѓу на бриси и трње.

„О,“ таа тагуваше, „Зарем не е штета што оваа прекрасна градина е разгалена со трње? Тогаш водичот рече: „Остави ги трњето, зашто тие само ќе ранат ти. Соберете се на рози, на лилјани, и на розеви“.

Дали немаше некои светли точки во вашето искуство? Имаат ти не имаше некои скапоцени сезони кога вашиот срцето мачна со радост како одговор на Божјиот Дух? Кога ќе погледнете назад во на поглавја на вашиот животот Искуство направи ти не најдете некои пријатен страници? Дали не Божји ветувања, допаѓа на мирисна цвеќиња, растење покрај вашиот патека на секој рака? Волја ти не нека нивните убавина и сладост пополнете вашиот срцето со радост?

Црниците и трњето само ќе те ранат и тагуваат; и ако ти соберат

само овие работи, и присутни нив до други, се ти не, освен што самите ја занемарувате Божјата добрина, ги спречувате наоколу ти од одење во на патека на живот?

Тоа е не мудро до соберат заедно сите на непријатен сеќавања на минатиот живот, - неговите беззаконија и разочарувања, - да се зборува нив и тагуваат над нив додека ние се обземен со дискурс-

стареење. Обесхрабрената душа е исполнета со темнина, исклучувајќи се на светлина на Бог од неговиот свој душа и кастинг а сенка врз на патека на други.

Фала му на Бога за светлите слики што им ги претстави нас. Да ги групираме благословените уверувања на Неговата љубов, тоа ние може погледнете врз нив постојано: На Сине на Бог заминување Неговиот Татковиот престол, облечете го Неговото божество со човештвото, за да може спаси го човекот од моќта на сатаната; Неговиот триумф во наше име, отворајќи го рајот за луѓето,

откривајќи им го присуството на
човечката визија одаја каде што
Божеството ја открива Неговата
слава; паднатата раса се подигна од
јамата на пропаст во која гревот го
втурнал и го вратил во врска со
бесконечниот Бог и трпејќи го
божественото тест преку вера во
нашите Искупител, облечена во на
праведност на Христос, и воздигнат
до Неговиот престол - ова се
сликите на Бога би имаат нас
размислуваат.

Кога ние изгледа до сомнеж Божји
љубов и недоверба Неговиот
ветувања ние обесчести Го и тагувај
Неговиот Свет Дух. Како би се

чувствувала една мајка ако
нејзините деца постојано се жалеа
од неа, исто како да таа правеше не
значи нив добро, кога неа целина
животот напор имаше бил до напред
нивните интереси и до даде нив
удобност? Да претпоставиме тие
треба да се сомнева во нејзината
љубов; би ѝ го скршило срцето.
Како би било кој родителот се
чувствува дека е така третиран од
неговите деца? А како може нашите
небесниот Отец нè гледа кога
немаме доверба во Неговата љубов,
која има Го навела да го даде Својот
единороден Син за да имаме живот?
На апостол пишува, „Тој тоа

поштедени не Неговиот свој Сине,
но испорачана Него за сите нас,
како и со Него нема да ни даде
бесплатно сите работи?“ Римјаните
8:32 . И уште како многу, од страна
нивните дејствија, доколку не во
збор, велат: „Господ не го мисли ова
за мене. Можеби Тој сака други, но
Тој прави не љубов јас.“

Сите ова е штети вашиот свој
душа; за секој збор на сомнеж ти
изговорот е повикување на
сатанските искушенија; тоа е
зајакнување во вас тенденција до
сомнеж, и тоа е тагувајќи од ти на
служење ангели. Кога сатаната ве
искушува, не вдишувајте ниту збор

на сомнеж или темнина. Ако ти изберете до отворени на врата до неговиот предлози, вашиот умот ќе биди пополнети со недоверба и бунтовен испрашување. Ако ти разговор надвор вашиот чувства, секој сомнеж што го изразувате не само што реагира на вас, туку тоа е семе кое ќе никне и ќе вроди со плод во животот на другите, и тоа може биди невозможно до се спротивстави на влијание на вашиот зборови.

Вие самите можеби ќе можете да се опоравите од сезоната на искушенија и од стапицата на сатаната, туку и други кои се понишани од вашето влијание можеби нема да може да избега од неверувањето што го имате предложи. Колку е важно да ги зборуваме само оние работи што ќе ги зборуваат даде духовно силата и живот!

Ангелите слушаат за да слушнат каков вид на известување носите на светот за вашиот небесен Господар. Нека биде вашиот разговор на Оној кој е жив за да посредува за вас пред Отецот. Кога ќе ја фатите

раката на пријателот, славата на Бога нека биде на вашите усни и во вашиот срцето. Ова ќе привлекуваат неговиот мисли до Исус.

Сите имаат испитувања; таги тешки за поднесување, искушенија тешко да се одолеат. Дали не кажи вашиот неволји до вашиот колега смртници, но носат сè до Бог во молитва. Направете тоа а правило никогаш до изговори еден збор на сомнеж или обесхрабрување. Можете да направите многу за да го разубавите животот на другите и зајакне нивните напори, од страна на зборови на надеж и свети навиваат.

Има многу храбри души тешко притиснати од искушението, речиси подготвени до несвестица во на конфликт со себе и со на овластувања на злото. Не обесхрабрувајте го таквиот во неговата тешка борба. Навивајте го со храбар, надежен зборови тоа ќе нагон него на неговиот начин. Така на светлина на Христос може да свети од тебе. „Никој од нас не живее сам за себе“. Римјаните 14:7 . Со нашето несвесно влијание другите можат да бидат охрабрени и зајакнати, или тие можат да бидат обесхрабрени и отфрлени од Христа и на вистина.

Има многу кои имаат погрешна претстава за животот и карактер на Христос. Тие размислете тоа Тој беше лишен на топлина и сончевост, дека Тој бил строг, строг и без радост. Во многу случаи, целина верски Искуство е обоени од страна на овие мрачен ставови.

Тоа е често кажа тоа Исус плачеше, но тоа Тој беше никогаш познат до насмевка. Нашиот Спасител беше навистина а Човекот на Таги, и запознаени со тага, зашто Тој го отвори Своето срце за сите неволји на луѓето. Но иако неговиот живот се одрекуваше и беше засенчен со болка и грижа,

Неговиот дух не беше смачкан.

Неговото лице не носеше експресија на тага и превртување, но секогаш на мирна спокојство.

Неговиот срцето беше извор на животот и каде и да одеше Носеше одмор и мир, радост и радоста.

Нашиот Спасител беше длабоко сериозен и интензивно сериозно, но никогаш мрачен или мрзлив.

Животот на оние кои го имитираат Него ќе биде биди полн на искрено цел; тие ќе имаат а длабоко смисла на лично

одговорност. Левитноста ќе биде потисната; нема да има бурни веселба, без груби шеги; но религијата на Исус дава мир допаѓа а река. Тоа прави не угасне на светлина на радост; тоа прави не воздржат веселост ниту облак на сончево, насмеани лице. Христос дојде не до биди служеше до но до министер; и кога Неговиот љубов владее во на срце, ние ќе следат Неговиот пример.

Ако ги задржиме највисоко во нашите умови нељубезните и неправедните дела на други ние ќе најдете тоа невозможно до љубов нив како Христос има сакан ние; но

ако нашите мисли се задржат на чудесната Христова љубов и сожалување за ние, на исто дух ќе проток надвор до други. Ние треба да љубов и почитувајте се еден со друг, без оглед на грешките и несовршеностите што не можеме да не го видиме. Понизноста и недовербата во себе треба да бидат култивирани и трпелива нежност со грешките на другите. Ова ќе ја уништи сета стеснувачка себичност и ќе нè направи со големо срце и дарежлив.

Псалмистот вели: „Надевај се на Господа и прави добро; така и ти живеј во земјата и навистина ќе се

нахраниш“. Псалм 37:3 . „Доверба во на Господи.“ Секој ден има нејзиниот товари, нејзиниот се грижи и збунетости; и кога ќе се сретнеме колку сме подготвени да зборуваме за нашите тешкотии и искушенија. Толку многу позајмени неволји навлегуваат, толку многу стравови се препуштаат, такви а Тежина на анксиозност е изразени, тоа еден може да претпоставиме ние немаше сожалување, љубезен Спасител подготвен да ги слушне сите наши барања и да биди до нас а присутни помош во секој време на потреба.

Некои секогаш се плашат и

позајмуваат проблеми. Секој ден тие опкружени се со знаците на Божјата љубов; секој ден тие се уживајќи на награди на Неговиот промисла; но тие превиди овие присутни благослови. Нивните умови постојано се задржуваат на некои нешто непријатно за кое се плашат дека може да дојде; или некоја тешкотија можеби навистина постои, што иако е мало, им ги заслепува очите пред многумина работи тоа побарувачката благодарност. На тешкотии тие средба, наместо тоа одвојувајте ги кон Бога, единствениот извор на нивната помош од Него бидејќи тие

разбуди немири и превртување.

Дали е добро да бидеме толку неверни? Зошто да бидеме неблагодарни... полн и недоверлив? Исус е наш пријател; целото небо го интересира нашата благосостојба. Не треба да дозволиме збунетост и грижи на секојдневието да го вознемири умот и да го замати веѓите. Ако го сториме тоа ќе го направиме секогаш имаат нешто до вознемирен и досадуваат. Ние треба да не се занесе а

самољубие тоа само фрти и носи ние, но прави не помош нас до мечка испитувања.

Може да бидете збунети во бизнисот; вашите изгледи може да пораснат потемни и потемни, и ти може биди се закани со загуба; но направи не се обесхрабруваат; фрлете ја вашата грижа на Бога и останете смирени и весела. Молете се за мудрост до управуваат вашиот работи со дискреција, а со тоа да се спречи загуба и катастрофа.

Направете се што можете од ваша страна донесе поволни резултати.

Исус ја ветил својата помош, но не освен нашиот труд. Кога,

потпирајќи се на нашиот
Помошник, имате направено сите ти
може, прифати на резултат весело.

Не е волјата Божја Неговиот народ
да биде оптоварен со грижа. Но,
нашиот Господ не нè мами. Тој не
ни вели, „Не плашете се; нема
опасности на вашиот пат“. Тој знае
дека има испитувања и опасности, и
Тој зделки со нас јасно. Тој прави не
предложи до земете Неговиот луѓе
надвор на а светот на грев и зло, но
Тој поени нив
до а никогаш неуспешно прибежиште.
Неговиот молитва за Неговиот ученици
беше, „Јас немој да се молиш дека Ти
треба да ги земе надвор од светот, но

дека Ти рамо задржи нив од на зло“ .
„Во на светот“ , Тој вели, „ти
ќе имаат неволја: но биди на добро
навиваат; Јас имаат надминат на
светот“ . Цон 17:15 ; 16:33 .

Во Неговиот Беседа на на
Монтирање, Христос предавал
Неговиот ученици скапоцени
лекции во поглед до на потреба на
верувајќи во Бог. Овие лекции беа
дизајнирани да ги охрабруваат
Божјите деца низ сите векови, и тие
имаат дојди надолу до нашите
време полн на инструкција и
удобност. Спасителот им укажа на
Своите следбеници на небесните
птици додека тие ги извиваа своите

песни на пофалба, неоптоварени со мисли за грижа, зашто „не сеат, ниту жнеат“. А сепак големиот Отец ги обезбедува нивните потреби. Спасителот прашува: „Зарем не сте многу подобри отколку тие?“ Матеј 6:26 . Големиот провајдер за човекот и ѕверот се отвора Неговиот рака и залихи сите Неговиот суштества. На птици на на воздухот не се под Неговото внимание. Тој не ја фрла храната во нивните сметки, но Тој се грижи за нивните потреби. Тие мора да ги соберат зрната Тој се распрска по нив. Тие мора да го подготват материјалот за нив мали гнезда. Тие

мора да ги хранат своите млади. Тие одат напред пеејќи на нивните пороѓај, за „вашиот рајски Татко се храни нив.“ И „се вие не многу подобро од нив?“ Зарем не сте вие како интелегентни, духовни обожаватели, повредни од птиците небесни? Нема да Автор на нашите битие, на Заштитник на нашите живот, на Еден СЗО формирана

ние според Неговиот божествен лик, обезбедете ги нашите потреби ако не доверба во Него?

Христос посочен Неговиот ученици до на цвеќиња на на Поле, растење во богат изобилство и блескав во едноставната убавина која небесната Таткото ги даде, како израз на Неговата љубов кон човекот. Тој рече: „Погледнете ги полските лилјани како растат“.

Убавината и едноставноста на овие природни цвеќиња далеку го надминува раскошот на Соломон. Најпрекрасната облека произведена од вештината на уметноста не може да поднесе споредба со природната

благодат и сјајната убавина на на
цвеќиња на Божји создавањето.

Исус прашува, „Ако Бог така облека
на трева на полето, кое денес е, а
утре се фрла во рерната, ќе Тој не
многу повеќе облека ти, О вие на
малку вера?“ Метју 6:28,

30 . Ако Бог, божествениот

Уметник, им дава на едноставните
цвеќиња што пропаѓаат за еден ден
нивните нежни и разновидни бои,
колку поголема грижа ќе Дали има
за оние кои се создадени според
Неговиот лик? Оваа лекција на
Христовото е укор за вознемирената
мисла, збунетоста и сомнежот, на на
неверен срцето.

На Господи би имаат сите
Неговиот синови и ќерки среќен,
мирен, и послушен. Исус вели:
„Мојот мир ви го давам: не како
светот дава, јас ви давам. Нека не се
вознемирува ни твоето срце нека
тоа биди се плаши.“ „Овие работи
имаат Јас изговорено до ти, тоа
Мојата радост може остануваат во
ти, и тоа вашиот радост може биди
полна.“ Џон 14:27 ; 15:11 .

Среќа тоа е бараше од себичен
мотиви, надвор на на патека на
должност, е неурамнотежен,
напорен и минлив; поминува, и
душата се исполнува со осаменост и
тага; но има радост и задоволство во

службата на Бога; христијанинот не се остава да влезе неизвесна патеки; тој е не лево до залудно жали и разочарувања.

[124] Ако ги немаме задоволствата од овој живот, сè уште можеме да бидеме радосни гледајќи до на животот подалеку.

Но дури овде христијаните може имаат на радост на причестување со Христос; тие можат да ја имаат светлината на Неговата љубов, вечната утеха на Неговото присуство. Секој чекор во животот може да нè приближи до Исус, може даде нас а подлабоко Искуство на Неговиот љубов, и може донесе нас

еден чекор поблиску до на
благословен дома на мир. Потоа
нека нас не фрлија далеку нашата
доверба, но имајте цврсто
уверување, поцврсто од кога било
досега. „Господ досега ни
помагаше“ и ќе ни помогне до крај.
1 Самоил 7:12 . Нека нас погледнете
до на монументална столбови,
потсетници на

што на Господи има направено до
удобност нас и до спаси нас од на
рака на на уништувач. Нека нас
задржи свежо во нашите меморија
сите на тендер милост што Бог ни
го покажа, - солзите што ги
избриша, болките што ги се смири,
вознемиреноста отстранета,
стравовите отфрлени, желбите
снабдени, дарувани благослови - со
што се зајакнуваме себеси за сите
тоа е пред нас преку на остаток на
нашите ацилак.

Ние не може но погледнете напред
до нов збунети во на доаѓање
конфликт, но можеме да гледаме на
она што е минато, како и на она што

треба да се направи дојди и кажи:

„Господ досега ни помагаше“.

„Како вашите денови, така ќе биде твојата сила.“ Второзаконие 33:25 .

Судењето нема да надмине силата што ќе ни се даде да ја поднесеме.

Потоа да се зафатиме нашите работа само каде ние најдете тоа, верувајќи тоа како и да е може дојди, силата сразмерно до на судење ќе биди дадена.

И покрај портите на небото ќе бидат отворени за да се признае Божји деца, и од на усните на на Кралот на слава на благослов ќе падне на нивните ушите допаѓа најбогат музика, „Дојди, вие благословен на Мојата

Татко, наследуваат на царството подготвени за ти од на основа на на светот“. Метју 25:34 .

Тогаш откупените ќе бидат пречекани во домот во кој Исус се подготвува за нив. Таму нивните придружници нема да бидат гнасни на земја, лажговци, идолопоклоници, на нечист, и неверник; но тие ќе соработник со тие СЗО имаат надминат Сатаната и преку божествена благодатта формираа совршени ликови. Секоја гревовна склоност, ев- секоја несовршеност што ги мачи овде е отстранета од страна на крв на Христос, и на извонредност и

осветленост на Неговиот слава,
далеку надминувајќи ја светлината
на сонцето, им се дава. И на
морална убавина, на совршенство
на Неговиот карактер, сјае преку
нив, во вредност што многу го
надминува овој надворешен сјај.
Тие се без вина пред големиот бел
трон, споделувајќи го
достоинството и привилегиите на на
ангели.

Во поглед на на славна наследство
тоа може биди неговата, "што ќе
човек дава во замена за својата
душа? Матеј 16:26 . Тој може да
биде сиромашен, но сепак поседува
во себе богатство и достоинство

што светот никогаш не можеше да даде. Душата откупена и очистена од гревот, со сите нејзини благородни сили посветени на служењето на Бога, е од надмоќна вреди; и таму е радост во рајот во присуство на Бог и на свети ангели над една душа откупени, радост што се изразува во песните на свети триумф.

Повеќе во [m. egwritings.org](http://m.egwritings.org)